Jäsenmaksuja on saatava enemmän s. 8

Lestadiolaisesta katolilaiseksi: Joona Korteniemi s. 12

Teresan ja vanhempien reliikit Suomessa s. 20

Paavi nuorille: "Antakaa meille anteeksi!" s. 6

FIDES

KATOLINEN HIIPPAKUNTALEHTI • KATOLSKT STIFTSBLAD • CATHOLIC DIOCESAN MAGAZINE • No. 11 • 9.11.2018

Uutisia • Oremus • Artikkeleita • Nuorille • På svenska • In English • Ohjelmat

TOIMITUKSELTA

Pääkirjoitus

Rehellisyys maan perii

Koko sivilisaatiomme yksi suurimmista kompastuskivistä on suhtautuminen totuuteen. Onko olemassa totuutta? Voiko totuuksia olla monta? Mitä totuudella ylipäänsä tarkoitetaan? Nämä ovat kysymyksiä, joihin annetaan nykyään monenlaisia hienostuneita vastauksia. Maalaisjärki ei kuitenkaan halua tehdä totuudesta niin monimutkaista. Jos jostakin asiasta tai tapahtumasta väitetään jotakin, väite on joko totta tai sitten se ei ole. Joko totuutta kunnioitetaan niin paljon, ettei sitä pyritä peittelemään, tai sitten sille ei anneta riittävästi arvoa, pahimmassa tapauksessa siitä ei välitetä ollenkaan.

Kauan on monia yhteiskuntia rakennettu niiden tahdon mukaan, joilla on ollut muita enemmän kykyä, varoja ja voimaa. Monesti mukana on ollut myös välinpitämättömyyttä sitä kohtaan, että päätösten syyt ja seuraukset olisi esitetty rehellisesti ja avoimesti. Monesti mukana on ollut häikäilemättömyyttä, oman edun tavoittelua ja tosiasioiden peittelyä. Monesti ei ole välitetty muusta kuin omasta hyödystä ja nautinnosta: Mikään ei saa estää *minun* tavoitteitteni toteutumista.

Karu todellisuus tulee eteen silloin, kun jalkaudumme ruudun ääreltä, virtuaalisesta maailmasta ihmisten keskelle. Sen sijaan, että keskitymme luomaan mitä ihmeellisimpiä selityksiä, tekosyitä ja suoranaisia valheita – olemaan epärehellisiä –, kohtaamme maailman ja sen ihmiset todellisesti, suoraan, ilman mitään välinettä tai väliainetta. Totuus tulee esiin, kasvoista kasvoihin, ja ainoa tapa hyväksyä se on kunnioittaa sitä sellaisenaan.

Ihmisen kohtaaminen ihmisenä, tapahtumien ja tavoitteiden käsitteleminen ja oikea ymmärtäminen vaatii jokaiselta meistä todellista rehellisyyttä. Ei kannata kaunistella totuutta, ei kannata antaa ennakkoluulojemme pilata totuutta, ei kannata peitellä totuutta, sillä totuuden kätkeminen kaivertaa mieltämme ja estää vilpittömän, avoimen kehityksen, olipa kyseessä sitten ihmisten väliset suhteet tai ihmiskunnan kehitykseen vaikuttava laaja päätöksentekoprosessi, tai mitä tahansa siltä väliltä.

Tänä päivänä rehellisyyttä ja totuudenmukaista toimintaa vaaditaan hyvästä syystä niin poliitikoilta kuin medialtakin, niin viranomaisilta kuin kirkkokunniltakin. Valta tuo vastuuta, vastuu vaatii rehellisyyttä. Totuus ei aina ole helppoa tai kaunista, mutta vain totuuden tuntemisen kautta jotakin uutta, jotakin hyvää voidaan saada aikaan.

M. Tervaportti

Ajankohtaista

Toistaiseksi ainoa katolinen hautausmaa Suomessa toimii Turussa. Kuva vainajienpäivän hartaudesta.

Helsingin katolisesta hautausmaasta tulee todellisuutta

Helsingissä otetaan vuoden lopussa käyttöön oma katolinen hautausmaa, joka on Helsingin kummankin seurakunnan yhteinen. Hautausmaa-alue sijaitsee Malmin hautausmaalla, ja sen hallinnoiminen on jätetty Helsingin (luterilaisen) seurakuntayhtymän vastuulle.

Hautausmaasta järjestetään tiedotustilaisuus tiistaina 27.11.2018 klo 18.00 Pyhän Henrikin katedraalin seurakuntasalissa. Hautausmaa siunataan käyttöön lauantaina 8.12.2018 klo 12.00.

KATT

Ordo ja liturgisia kirjoja

Kirkkovuoden 2019-2019 Ordo eli hiippakunnan liturginen kalenteri julkaistaan marraskuun loppuun mennessä. Marraskuussa julkaistaan myös uusia hetkipalveluskirjoja: lukupalveluskirjojen ensimmäiset osat eli adventti ja joulu sekä psalttari-osa (jota käytetään yhdessä kirkkovuoden kulloisenkin ajan kirjan kanssa). Seuraavaksi tulossa ovat keväällä 2019 paastonajan ja pääsiäisajan lukupalveluskirjat. Jouluksi valmistunee myös Joseph Ratzinger-suomennos "Liturgian henki". Seuraa tilannetta: katolinenkirjakauppa.net.

Kasteen, vahvistuksen ja avioliiton sakramenteista on valmistunut virallinen suomennos, jonka Liturgian ja sakramenttijärjestyksen kongregaatio on tänä vuonna hyväksynyt. Uudet sakramenttikirjat valmistuvat papiston käyttöön loppuvuonna, ja valmisteilla ovat myös näiden sakramenttien uudet vihkot seurakuntalaisten käyttöön. Messun lukukappaleiden kirjoista Sunnuntaiden kirja C valmistunee joulukuussa.

KATT

FIDES

Katolinen hiippakuntalehti
Katolskt stiftsblad
Vuosi 2018
81. vuosikerta

Päätoimittaja/Huvudredaktör
Marko Tervaportti

nro	dl	ilmestyy
12	3.12.	14.12.

Toimitus ja tilaukset
Katolinen tiedotuskeskus
Pyhän Henrikin aukio 1 B
00140 Helsinki

Redaktion och prenumeration
Katolsk informationstjänst
Sankt Henriksplatsen 1 B
00140 Helsingfors

Puhelin/Telefon 09-6129470

Katolisella tiedotuskeskuksella ei enää ole fax-numeroa. Katolsk informationstjänst har inget fax-nummer längre. The Catholic Information Centre has no fax number any more.

Pankkiyhteys/Bankförbindelse:
(IBAN) FI98 8000 1901 2425 53
(BIC) DABAFIHH.

Ilmestyy 12 kertaa vuodessa.
Vuonna 2018 vuosikerran hinta 44 e, ulkomaille 49 e. / Utkommer med 12 nummer årligen. 2018: prenumeration 44 e, till utlandet 49 e.

Paino / tryck:
I-print Oy, Seinäjoki

YMPÄRISTÖMERKKI MILJÖMÄRKT
4041 0895
Painotuote

Internet
katolinen.fi > fides
fides@katolinen.fi

Osoitteenmuutokset ja ilmoitukset / Addressförändringar och annonser
info@katolinen.fi

Sisällys

2 Pääkirjoitus

3 Uutisia ja ajankohtaista

4 Ajankohtaista

5 Sunnuntait ja juhlapyhät
Rukouksen apostolaatti

6 Paavi Franciscus nuorille:
”Antakaa meille anteeksi!”

7 Paavi Franciscus –
Katekeesi käskyistä III

8 Kirkkomme taloudesta:
Jäsenmaksuja on saatava enemmän

10 Anastasie – OSA V
Nöyrä, vaatimaton ja lämmin
pyhän Teresan tytär

12 Lestadiolaisesta katolilaiseksi –
Joona Korteniemi

13 Uusi kirja: Ihmiselämä äidin kohdussa
– Raimo Goyarrola

13 In memoriam – Jarno Tarkoma OFS

14 Caritas-kuulumisia

14 Autuas Nunzio Sulprizio pyhäksi
nuorisosynodissa

15 Barn- och ungdomsarbetet i Katolska
kyrkan i Finland

16 Lyhyesti

17 Ilmoituksia

18 Seurakunnat ja ohjelmat

20 Reliikkien vierailu loi ainutlaatuisen
tunnelman

Kannen kuva: Pyhän Jeesus-lapsen Teresan ja hänen pyhien vanhempiensa reliikit Pyhän Henrikin katedraalissa. Kuva: Marko Tervaportti.

Uutisia ja ajankohtaista

Oscar Romero ja Paavali VI julistettiin pyhiksi

Sunnuntaina 14.10. vietetyssä kanonisaatiomessussa paavi Franciscus julisti pyhiksi arkkipiispa Oscar Romeron, paavi Paavali VI:n ja viisi muuta (Nunzio Sulprizio, josta kerrotaan tämän lehden sivulla 14, Francisco Spinelli, Vincenzo Romano, Maria Katharina Kasper sekä Nazaria Ignacia March Mesa).

Paavi Franciscus luonnehti saarnassaan, että pyhä paavi Paavali VI oli apostoli Paavalin lailla "käyttänyt elämänsä Kristuksen evankeliumin hyväksi, ylittäen uusia rajoja ja todistaen evankeliumista julistamalla ja käymällä vuoropuhelua"; hän oli "ulospäin suuntautuneen kirkon profeetta, kirkon, joka etsii kaukana olevia ja pitää huolta köyhistä". Vaivan ja väärinymmärrysten keskelläkin Paavali VI todisti Jeesuksen seuraamisen kauneudesta ja ilosta.

Arkkipiispa Romero "jätti maailman tarjoaman varmuuden ja jopa oman turvallisuutensa antaakseen elämänsä evankeliumin mukaisesti"; hän oli "lähellä köyhiä ja kansaansa, sydän kiinnittyneenä Jeesukseen ja veljiin ja sisariin".

Kanonisaatiomessussa paavi Franciscus käytti pyhän Oscar Romeron verentahraamaa vyötä ja pyhälle Paavali VI:lle kuulunutta palliumia, sauvaa ja kalkkia.

KATT/VIS

Kuva © Johannes Jansson/norden.org

Pohjoismaiden neuvoston kirjallisuuspalkinto katolilaiselle

Pohjoismaiden neuvoston kirjallisuuspalkinto on myönnetty islantilaiselle Auður Ava Ólafsdóttirille romaanistaan Ör (”Arpi”). Palkinnon luovutti kruununprinsessa Mette-Marit palkintojenjakotilaisuudessa, joka pidettiin Oslon Oopperatalossa 30.10.2018.

Pohjoismaiden neuvoston tiedotteessa vielä suomentamatonta kirjaa kuvattiin muun muassa pieneksi kirjaksi, "jolla on suuri sydän". Nokkelaa huumoria ja elämää kipunoivaa kieltä sisältävä "romaani esittää syvällisiä kysymyksiä elämästä ja kuolemasta, ihmisestä osana suurempaa kokonaisuutta sekä ihmisen oikeuksista, etuoikeuksista ja velvollisuuksista maailmassa. Ennen kaikkea kirja kertoo siitä, että ihmiskunnalle on annettava lupa pimeyden haastamiseen." Kirjaija kertookin kirjoittavansa "maailman pimeyttä vastaan".

Katolilaisten kannalta mielenkiintoiseksi asian tekee varmasti myös se, että samoin kuin Nobelin kirjallisuuspalkinnon vuonna 1955 voittanut Halldór Laxness Auður Ava Ólafsdóttir on katolilainen. Hän liittyi katolisen kirkon täyteen yhteyteen viitisentoista vuotta sitten perustellen kääntymystään muun muassa katolisissa maissa kohtaamansa taiteen ja musiikin vetovoimalla.

KATT/katolsk.no/norden.org

Ajankohtaista

Nuorisosynodi: nuoret, usko ja kutsumus

Roomassa 3.-28.10.2018 pidetty piispainsynodi korosti, että kirkon on kuunneltava nuoria paremmin.

Välittömästi ennen synodia hyväksikäyttöskandaalit (USA, Saksa, Puola, Chile) olivat voimakkaasti esillä ja jotkut piispat ehdottivat, että nuorten kutsumusta käsittelevä synodi olisi pitänyt peruuttaa, siirtää myöhemmäksi tai vaihtaa synodin aihe. Jotkut olisivat tahtoneet hyväksikäyttöä käsiteltävän synodissa ja loppuasiakirjassa, toiset huomauttivat, että synodi oli kutsuttu koolle käsittelemään muita tärkeitä aiheita eikä hyväksikäyttöskandaalin käsittely saisi johtaa niiden sivuuttamiseen.

siihen on vakavia syitä kuten seksuaaliset ja taloudelliset skandaalit, pappien valmistautumattomuus, nuorille annettu pelkkä passiivinen rooli tai kirkon vaikeus selittää opilliset ja eettiset kantansa nyky-yhteiskunnan edessä.

Nuoret katolilaiset eivät ole pelkkiä pastoraalisen toiminnan kohteita, vaan kirkon eläviä jäseniä, kastettuja, joissa Herran Henki toimii. Nuoret rikastuttavat sitä, mitä kirkko on, he ovat kirkon nykyisyyttä, eivät vain tulevaisuutta. Nuoret osallistuvat aktiivisesti monenlaiseen kirkolliseen toimintaan, vaikka joskus aikuisten on vaikea tunnistaa heidän luovuuttaan ja jakaa vastuuta nuo-

Mediahuomio kohdistui ehkä yksipuolisesti joihinkin aiheisiin, kuten hyväksikäyttökriisi, se, kuinka kirkko puhuu seksuaalisuudesta ja erityisesti homoseksuaalisuudesta, synodin työskentelyasiassa käytetty termi "LGBT": yritetäänkö vaivihkaa tuoda kirkon asiakirjoihin käsitettä, joka ei vastaa katolista ihmiskäsitystä ja on voimakkaasti tiettyjen modernien länsimaisten asenteiden leimaamaa (loppuasiakirjassa se ei esiinny). Loppuasiakirjassa useita kertoja esiintyvä käsite "synodaalisuus" kiinnitti myös huomiota, koska se ei juuri ollut synodin eikä sen keskustelujen aiheena.

Käsitellyt aiheet olivat monipuolisia: "kulttuurinen kolonisaatio", opetus ja kasvatus, nuorisotyö, Maailman nuortenpäivät, internetin ja sosiaalisen median hyödyt ja ongelmat, perhe ja sukupolvien väliset suhteet, nuorisotyöttömyys monissa maissa, yhteiskunnalliset osallistumismahdollisuudet, kutsumus, yhteisöllinen kirkko, liturgia, nuorille tärkeät osallistumismuodot kuten pyhiinvaellukset…

Loppuasiakirja tuomitsi seksuaalisen hyväksikäytön lisäksi vallan ja omantunnon väärinkäytön sekä taloudellisen riiston, ja kiitti uhreja, joilla on rohkeutta tuomita kärsimänsä paha ja jotka auttavat kirkkoa tiedostamaan tapahtuneen ja tarpeen reagoida päättäväisesti.

Jotkut nuoret eivät pidä kirkkoa merkittävänä elämänsä kannalta ja haluavat että kirkko jättää heidät rauhaan. Joskus

rille. Nuorten "terve levottomuus" on hyväksyttävä; kirkko tietää kokemuksesta, että nuorten panos on olennainen kirkon uudistumiseen, ja tietyiltä kannoilta nuoret voivat olla paimenten edellä.

Ruumiillisuuteen, tunteisiin ja seksuaalisuuteen liittyviä kysymyksiä (erityisesti miehen ja naisen identiteetin ero ja sopusointu) on tutkittava tarkemmin paikallisella ja yleismaailmallisella tasolla. Jumala ja myös kirkko rakastaa jokaista ihmistä ja vastustaa syrjintää ja väkivaltaa, mutta samalla on korostettava, että miehen ja naisen erilaisuudella ja vastavuoroisuudella on ratkaiseva antropologinen merkitys.

"Meidän on oltava pyhiä, jotta voisimme kehottaa nuoria tulemaan pyhiksi. Nuoret ovat kovaan ääneen pyytäneet autenttista, loistavaa, läpinäkyvää, ilontäyteistä kirkkoa: vain pyhien kirkko voi olla noiden pyyntöjen tasalla! Monet nuoret ovat jättäneet kirkon, koska eivät ole löytäneet siitä pyhyyttä, vaan keskinkertaisuutta, koppavuutta, jakautumista ja korruptiota. Valitettavasti maailma on pikemminkin vihainen joiden kirkon ihmisten väärinkäytösten takia kuin kirkon jäsenten pyhyyden elävöittämä: siksi kirkon kokonaisuudessaan on päättäväisesti, välittömästi ja radikaalisti muutettava näkökulmaansa!"

KATT/VIS

Pappienneuvosto pohdiskeli liturgiaa, nuorisoa ja taloutta

Pappienneuvosto kokoontui piispantalossa 1.10.2018 ja keskusteli muun muassa katolisen elämämme keskuksen eli pyhän messun arvokkuuden vaalimisen tärkeydestä esimerkiksi kommuunion jakamisessa. Lisäksi neuvostossa pohdittiin lapsiperheiden osallistumisen tukemisen mahdollisuuksia niin, että lapset kasvaisivat liturgian hengen mukaiseen läsnäoloon.

Nuorisotyön osalta todettiin, että lasten lisäksi nuoret ovat kirkon tulevaisuutta ja erityistä pastoraalista huomiota on kiinnitettävä niihin tilanteisiin ja kysymyksiin, joita nuorilla on elämässään ja katolisessa uskossaan. Paavin Tallinnan vierailun yhteydessä pidetty nuorille suunnattu tapahtuma on saanut hyvää palautetta ja Roomassa kokoontuvan piispainsynodin vaiheita seurataan tarkasti.

Taloudellisesta tilanteesta on tullut uusia kokemuksia työlainsäädäntövelvotteiden myötä, ja niiden perusteella kustannusrasitus seurakunnille on huomattava. Taloudellisen ja materiaalisen avustuksen jatkuminen ja lisääminen seurakuntalaisilta ja kaikilta muilta mahdollisilta tahoilta eri keinoin joko hiippakunnalle suoraan tai seurakunnille on edellytys toiminnan ylläpitämiselle ja mahdolliselle kehittämiselle myös koulutuksen ja tiedottamisen saralla.

Neuvostossa toivottiin, että hiippakunnassa ja seurakunnissa löytyisi väyliä kertoa yhteiskunnassa kirkon ulkopuolellakin siitä hyvästä työstä, jota kaiken aikaa tehdään kirkon piirissä eri puolilla Suomea.

Veli Gabriel Salmela OP
Pappienneuvoston sihteeri

Uusi Raamattu.fi-verkkopalvelu avattiin

Suomen Pipliaseura on julkaissut uudistuneen Raamattu.fi-verkkopalvelun sekä Piplia.fi-sovelluksen. Myös Raamatun kirjojen linkit katolinen.fi/raamattu/-sivulla ohjautuvat nyt Raamattu.fi-palveluun.

Erityisesti kannattaa huomata, että Raamattu.fi-sivulla voi nyt lukea myös Vanhan testamentin deuterokanonisia kirjoja (suomennos 2007 nimellä ”Vanhan testamentin apokryfikirjat”).

Raamattu.fi-verkkopalvelun perusosat ovat ilmaisia eivätkä edellytä kirjautumista; luomalla ilmaisen käyttäjätunnuksen pääsee mm. lukemaan laajempaa valikoimaa raamatunkäännöksiä ja tausta-artikkeleita.

Perjantaina 26.10.2018 siunattiin myös käyttöön Piplia-seuran uudet toimitilat Länsi-Pasilassa, jossa mukana oli myös piispa Teemu Sippo SCJ.

KATT / piplia.fi

Sunnuntait ja juhlapyhät

11.11. kirkkovuoden 32. sunnuntai (IV)
1L 1. Kun. 17:10-16
Ps. 146:6c-7, 8-9a, 9bc-10. – 1
2L Hepr. 9:24-28
Ev. Mark. 12:38-44 tai Ev. Mark. 12:41-44

18.11. kirkkovuoden 33. sunnuntai (I)
1L Dan. 12:1-3
Ps. 16:5+8, 9-10, 11. – 1
2L Hepr. 10:11-14, 18
Ev. Mark. 13:24-32

25.11. kirkkovuoden 34. sunnuntai (II)
KRISTUS, KAIKKEUDEN KUNINGAS, juhlapyhä
1L Dan. 7:13-14
Ps. 93:1ab, 1c-2, 5. – 1a
2L Ilm. 1:5-8
Ev. Joh. 18:33b-37

Kirkkovuosi 2018-2019
Sunnuntaiden tekstit vuosi C, arkipäivien tekstit I

2.12. adventin 1. sunnuntai (I)
1L Jer. 33:14-16
Ps. 25:4-5ab, 8-9, 10+14. – 1
2L 1.Tess. 3:12-4:2
Ev. Luuk. 21:25-28, 34-36

8.12. lauantai, AUTUAAN NEITSYT MARIAN PERISYNNITÖN SIKIÄMINEN, juhlapyhä
1L 1. Moos. 3:9-15, 20
Ps. 98:1, 2-3ab, 3cd-4, 5-6. – 1a
2L Ef. 1:3-6, 11-12
Ev. Luuk. 1:26-38

9.12. adventin 2. sunnuntai (II)
1L Bar. 5:1-9
Ps. 126:1-2ab, 2cd-3, 4-5, 6. – 3
2L Fil. 1:4-6, 8-11
Ev. Luuk. 3:1-6

16.12. adventin 3. sunnuntai – *gaudete* (III)
1L Sef. 3:14-17
Ps. Jes. 12:2-3, 4bcd, 5-6. – 6
2L Fil. 4:4-7
Ev. Luuk. 3:10-18

Vuoropsalmien kertosäkeet

Kirkkovuoden 32. sunnuntai
Kun herään unesta, sinun läsnäolosi ravitsee minut. (Ps. 17:15b)

Kirkkovuoden 33. sunnuntai
Jumala, pidä minusta huoli, sinuun minä turvaan. (Ps. 16:1)

Kristus, kaikkeuden kuningas
Herra on kuningas! Mahti on hänen viittanaan. (Ps. 93:1a)

Adventin 1. sunnuntai
Sinun puoleesi, Herra, minä kohotan sieluni. (Ps. 25:1)

Neitsyt Marian perisynnitön sikiäminen
Laulakaa Herralle uusi laulu! Hän on tehnyt ihmeellisiä tekoja. (Ps. 98:1a)

Adventin 2. sunn.
Suuret ovat meidän Herramme teot, niistä me saamme iloita. (Ps. 126:3)

Adventin 3. sunn.
Huutakaa ja riemuitkaa, sillä suuri on teidän keskellänne Israelin Pyhä. (Jes. 12:6)

Piispan kalenteri

6.-13.11.	Ekumeeninen pyhiinvaellus Italiassa
17. – 18.11.	Pyhän Joosefin seurakunta, vierailu Joensuun alueella
21. – 23.11.	Paderborn, Eurooppa-kongressi
25.11.	Nuorten vahvistuksen sakramentti Pyhän Ursulan seurakunnassa
30.11.	Piispanneuvosto
1.12.	Pastoraalineuvosto
8.12.	Katolisen hautakorttelin siunaaminen Helsingin Malmin hautausmaalla
12.12.	Ekumeeninen joulu -ohjelman nauhoitus Turussa
14.12.	Ekumeeninen Lucia-juhla Helsingin ortodoksisessa seurakunnassa

Rukous

Rukouksen apostolaatti

Marraskuun 2018 rukouksen apostolaatin palsta

”Kääntykää, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle!" Tämä kehotus kääntymiseen on uskon sydän. Jeesus alkaa ja päättää julkisen toimintansa tähän kehotukseen. Hän tuli auttamaan meitä tekemään suuren sisäisen muutoksen, kasvamaan iankaikkiseen elämään. Jokainen ihminen tarvitsee kääntymystä. Ihmisen pelastus sisältyy hänen kääntymiseensä. Kääntymyksen kautta ihminen tulee todelliseksi omaksi itsekseen, hän löytää itsensä Jumalan edestä ja täyttyy todellisella rauhalla. Jeesus muistuttaa meitä, että juuri hän antaa meille uuden elämän. Jos haluamme olla todella eläviä ihmisiä, meidän pitää kääntyä Jeesuksen puoleen.

Elämässä on aina tärkeää olla lähellä Jumalaa. Joskus minulla on ongelmia, koska olen liian kaukana Hänestä. En pysty olemaan kärsivällinen, koska en kuule, miten Jeesus sanoo: "Rauha sinulle." En osaa rakastaa oikeasti, koska en ole tarpeeksi lähellä häntä, joka on rakkaus. Olen orjuutettu, koska olen kaukana Vapahtajastani. En voi antaa anteeksi, koska en näe hänen sydämeensä. Minulla ei ole voimaa kantaa omaa ristiäni, koska olen unohtanut, että Jeesus kantoi ristinsä Golgatalle. Huolestun helposti tulevaisuudesta, koska en muista, että Jumalani on ikuinen. En ole generaattori, joka itse tuottaa voimaa ja valoa. Voima, rauha ja rakkaus eivät ole peräisin minusta. Jos haluan rakastaa ja olla valona toisille ihmisille, minun pitää saada rakkaus ja valo jostakin. Pyhä Paavali kysyy: "Onko sinulla mitään, mitä et ole saanut lahjaksi?" (1. Kor. 4:7) Itse Jeesus sanoo: "Ilman minua te ette saa aikaan mitään... Se, joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, tuottaa paljon hedelmää." (Joh. 15:5)

isä Stanisław Zawiłowicz SCJ

Rukoilkaamme...

Marraskuu – *Lähetystyö*
- Rukoilkaamme rauhan puolesta, että rakkauden ja vuoropuhelun kieli aina voittaisi ristiriidan kielen.

November – *Evangelisationen*
- Att kärlek och dialog som medel alltid segrar över väpnade konflikter.

Joulukuu – *Yleinen*
- Rukoilkaamme uskon välittämisen puolesta, jotta uskon palvelemiseksi ja välittämiseksi työskentelevät löytäisivät kulttuuridialogissa nykyajan olosuhteisiin sopivan kielen.

December – *Universell*
- Att de som är engagerade i att förmedla tron, i dialog med människor, finner ett språk som talar till dagens olika kulturer.

Pyhä isä

Paavi Franciscus nuorille: *"Antakaa meille anteeksi!"*

Saarna messussa nuorisosynodin päättyessä 28. lokakuuta 2018

Juuri kuulemamme katkelma on Markuksen evankeliumissa viimeinen, jossa kerrotaan siitä, kuinka Jeesus kiersi julistamassa: sen jälkeen Jeesus menee Jerusalemiin kuollakseen ja noustakseen kuolleista. Bartimaios on siis viimeinen niistä, jotka seuraavat Jeesusta tiellä: kerjäläisestä Jerikon tien vieressä tulee opetuslapsi, joka menee yhdessä toisten kanssa kohti Jerusalemia. Mekin olemme synodissa kulkeneet yhdessä. Tämä evankeliumi sinetöi kolme ratkaisevaa askelta uskon tiellä.

Katsokaamme ennen kaikkea Bartimaiosta: hänen nimensä tarkoittaa "Timaioksen poika". Ja teksti täsmentää: "Bartimaios, Timaioksen poika" (Mark. 10:46). Mutta tässä evankeliumin korostuksessa ilmenee paradoksi: isä on poissaoleva. Bartimaios istuu yksin tien vieressä, kodittomana ja isättömänä: hän ei ole rakastettu, vaan hylätty. Hän on sokea eikä kukaan kuuntele häntä; kun hän halusi puhua, hänet vaiennettiin. Jeesus kuulee hänen huutonsa, ja kohdatessa antaa hänen puhua. Ei ollut vaikea aavistaa mitä Bartimaios pyytäisi: on ilmeistä, että sokea haluaisi nähdä tai saada näkönsä takaisin. Mutta Jeesus ei kiirehdi, hän antaa aikaa kuuntelemiseen. Tässä on ensimmäinen askel, joka auttaa uskon tietä: kuunteleminen. Se on "korvien apostolaattia": täytyy kuunnella ennen puhumista.

Sitä vastoin monet Jeesuksen kanssa olleista moittivat Bartimaiosta, jotta tämä vaikenisi (vrt. j. 48). Noille opetuslapsille tarvitseva ihminen oli häiriö tiellä, yllättävä este ennnaltasäädetyssä ohjelmassa. He asettivat omat aikansa Opettajan ajan edelle, omat sanansa toisten kuuntelemisen edelle: he seurasivat Jeesusta, mutta heillä oli mielessään omat projektinsa. Se on vaara, jota on aina varottava. Jeesukselle apua pyytävän huuto ei ole häiriö tiellä, vaan elintärkeä pyyntö. Kuinka tärkeä meidän onkaan kuunnella elämää! Taivaallisen Isän lapset kuuntelevat veljiä ja sisaria: eivät hyödyttömiä juoruja, vaan lähimmäisen tarpeita. He kuuntelevat rakastaen, kärsivällisesti, kuten Jumalakin tekee meille ja toistuville rukouksillemme. Jumala ei väsy koskaan, hän iloitsee aina kun etsimme häntä. Pyytäkäämme myös kuuliaisen ja kuuntelevan sydämen armoa. Haluan sanoa nuorille meidän kaikkien aikuisten nimessä: antakaa meille anteeksi, että usein emme ole kuunnelleet teitä ja että sydämen avaamisen sijasta olemme täyttäneet korvanne. Jeesuksen kirkkona haluamme kuunnella teitä rakkaudella, varmoina kahdesta asiasta: että elämänne on kallisarvoinen Jumalalle, koska Jumala on nuori ja rakastaa nuoria; ja että elämänne on kallisarvoinen meillekin, välttämätön, jotta voisimme kulkea eteenpäin.

Kuuntelemisen jälkeen toinen askel uskon tiellä on lähimmäisyys. Katsokaamme Jeesusta. Hän ei delegoi jollekulle häntä seuranneesta "suuresta väkijoukosta", vaan kohtaa Bartimaioksen henkilökohtaisesti. Hän sanoo tälle: "Mitä haluat minun tekevän sinulle?" (j. 51). *Mitä haluat:* Jeesus samaistuu Bartimaiokseen eikä jätä huomiotta tämän odotuksia. *Minun tekevän:* tekevän, ei pelkästään puhuvan; *sinulle:* ei ennaltamäärättyjen ideoiden mukaan kenelle tahansa, vaan sinulle, sinun tilanteessasi. Niin tekee Jumala. Hän itse osallistuu ja rakkaudessaan asettaa jokaisen ihmisen etusijalle. Hänen toimintatavassaan näkyy jo hänen sanomansa: usko kukoistaa elämässä.

Usko kulkee elämän kautta. Jos usko keskittyy puhtaasti opillisiin muotoiluihin, on vaara, että puhe suunnataan vain päälle koskettamatta sydäntä. Ja jos se keskittyy pelkästään tekemiseen, siitä on vaarassa tulla moralismia ja pelkkää sosiaalista toimintaa. Usko sen sijaan on elämää: sitä, että eletään todeksi Jumalan rakkautta, joka on muuttanut elämän. Emme voi olla doktrinalisteja tai aktivisteja; meidät on kutsuttu viemään eteenpäin Jumalan työtä Jumalan tavalla, lähimmäisinä: hänen yhteydessään, yhteydessä keskenämme, lähellä veljiä ja sisaria. Lähimmäisyys on salaisuus uskon sydämen, eikä vain jonkin toissijaisen ulottuvuuden, välittämiseksi.

Lähimmäisyys on Jumalan uutuuden tuomista veljien ja sisarten elämään, vastalääke valmiiden reseptien kiusausta vastaan. Kysykäämme itseltämme, olemmeko kristittyjä, kykeneviä lähimmäisyyteen ja lähtemään ulos piireistämme syleilläksemme niitä, jotka "eivät ole meitä" ja joita Jumala palavasti etsii. On aina olemassa kiusaus, joka esiintyy Raamatussa monta kertaa: pestä kätensä. Niin tekee väkijoukko päivän evankeliumissa, Kain Abelin kanssa ja Pilatus Jeesuksen kanssa: pesee kätensä. Me sen sijaan haluamme jäljitellä Jeesusta ja hänen laillaan liata kätemme. Hän, joka on tie (vrt. Joh. 14:6), pysähtyi Bartimaioksen takia kadunvarteen; hän, maailman valo (vrt. Joh. 9:5), kumartui sokean puoleen. Huomatkaamme, että Herra on liannut kätensä meidän jokaisen puolesta: Katsokaamme ristiä ja lähtekäämme liikkeelle siitä, muistaen, että Jumala teki itsensä lähimmäiseksemme synnissä ja kuolemassa. Hän tuli lähimmäisekseni: siitä kaikki alkaa. Ja kun rakkaudesta häneen mekin alamme olla lähimmäisiä, meistä tulee uuden elämän tuojia: ei kaikkien opettajia, ei pyhän asiantuntijoita, vaan pelastavan rakkauden todistajia.

Todistaminen on kolmas askel. Katsokaamme opetuslapsia, jotka kutsuvat Bartimaiosta: he eivät mene kerjäläisen luo rauhoittaakseen tätä antamalla kolikon tai jakaakseen neuvoja; he menevät Jeesuksen nimessä. He sanovat tälle vain muutaman sanan, kaikki Jeesuksen sanoja: "Älä pelkää. Nouse, hän kutsuu sinua" (j. 49). Muualla evankeliumissa Jeesus yksin sanoo "rohkeutta, älä pelkää", koska vain hän herättää sydämen. Vain Jeesus sanoo evankeliumissa "nouse", parantaakseen hengen ja ruumiin. Vain Jeesus kutsuu, muuttaen häntä seuraavan ihmisen elämän, nostaen jaloilleen maassa olevan, tuoden Jumalan valoa elämän pimeyteen. Lukemattomat lapset

Pyhä isä

ja nuoret etsivät Bartimaioksen lailla valoa elämässä. He etsivät todellista rakkautta. Ja kuten Bartimaios suuresta väkijoukosta huolimatta huutaa vain Jeesusta, hekin huutavat elämää, mutta usein löytävät vain tyhjiä lupauksia ja harvoja, jotka ovat heistä todella kiinnostuneita.

Ei ole kristillistä odottaa, että etsivät veljet kolkuttaisivat ovellemme; meidän on mentävä heidän luokseen, ei tuoden itseämme, vaan Jeesuksen. Hän lähettää meidät, kuten nuo opetuslapset, rohkaisemaan ja nostamaan ylös hänen nimessään. Hän lähettää meidät sanomaan jollekulle: "Jumala pyytää, että annat hänen rakastaa sinua." Kuinka monta kertaa olemmekaan tämän vapauttavan pelastuksen sanoman sijasta tuoneet itsemme, "reseptimme", "etikettimme" kirkossa! Kuinka monta kertaa sen sijaan, että omaksuisimme Herran sanat, olemme esittäneet omat ideamme hänen sanoinaan! Kuinka monta kertaa ihmiset tuntevat pikemminkin instituutioidemme taakan kuin Jeesuksen ystävällisen läsnäolon! Silloin käymme kansalaisjärjestöstä, puolivaltiollisesta organisaatiosta, emme pelastettujen yhteisöstä, jotka elävät Herran ilossa.

Kuunteleminen, lähimmäisyys, todistaminen. Uskon tie evankeliumissa päättyy kauniisti ja yllättävästi, kun Jeesus sanoo: "Mene, uskosi on parantanut sinut" (j. 52). Bartimaios ei esittänyt uskontunnustuksia, ei tehnyt mitään tekoa; hän vain pyysi laupeutta. Se, että tuntee tarvitsevansa pelastusta, on uskon alku. Se on suora tie Jeesuksen kohtaamiseen. Usko, joka paransi Bartimaioksen, ei ollut selkeitä ajatuksia Jumalasta, vaan Jumalan etsimistä, halua kohdata hänet. Uskossa on kyse kohtaamisesta, ei teoriasta. Kohtaamisessa Jeesus kulkee ohi, kohtaamisessa sykkii kirkon sydän. Silloin vaikuttavia eivät ole saarnamme, vaan elämäntodistuksemme.

Teitä kaikkia, jotka olette osallistuneet tähän "yhteiseen tiehen", kiitän todistuksestanne. Työskentelimme yhteydessä toistemme kanssa ja rohkeasti, haluten palvella Jumalaa ja hänen kansaansa. Herra siunatkoon askeleemme, jotta voisimme kuunnella nuoria, olla lähimmäisiä ja todistaa heille elämämme ilosta: Jeesuksesta.

Franciscus

Paavi Franciscus

27.6.2018

Katekeesi käskyistä III:

Jumalan rakkaus edeltää lakia ja antaa sille merkityksen

Paavi Franciscus aloitti keskiviikon yleisvastaanotoillaan kesäkuussa uuden katekeesisarjan, jonka aiheena ovat käskyt. Julkaisemme nämä katekeesit osa kerrallaan.

Jatkamme puhumista käskyistä. Kuten sanoimme, enemmän kuin käskyjä ne ovat Jumalan sanoja kansalleen, jotta se vaeltaisi hyvin; Isän rakastavia sanoja. Kymmenen sanaa alkavat näin: "Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka johdatin sinut pois Egyptistä, orjuuden maasta" (2. Moos. 20:2). Tämä alku näyttäisi olevan vieras niille varsinaisille laeille, jotka sitä seuraavat. Mutta niin ei ole.

Miksi tämä Jumalan julistus itsestään ja vapautuksesta? Koska Siinain vuorelle saavutaan Punaisenmeren ylityksen jälkeen: Israelin Jumala ensin pelastaa, sitten pyytää luottamusta. Dekalogi alkaa Jumalan anteliaisuudesta. Jumala ei koskaan pyydä antamatta ensin. Ei koskaan. Ensin hän pelastaa, ensin hän antaa, sitten hän pyytää. Tällainen on Isämme, hyvä Jumala.

Ja niin ymmärrämme ensimmäisen julistuksen tärkeyden: "Minä olen Herra, sinun Jumalasi." Siinä on possessiivipronomini, suhde, kuuluminen. Jumala ei ole vieras: hän on sinun Jumalasi. Tämä valaisee koko dekalogia ja paljastaa myös kristillisen toiminnan salaisuuden, koska se on itse Jeesuksen asenne. Hän sanoo: "Niin kuin Isä on rakastanut minua, niin olen minä rakastanut teitä" (Joh. 15:9). Kristus on Isän rakastama ja rakastaa meitä tuolla rakkaudella. Hän ei lähde itsestään, vaan Isästä. Usein meidän tekomme epäonnistuvat, koska lähdemme liikkeelle itsestämme emmekä kiitollisuudesta. Ja mihin päätyy se, joka lähtee liikkeelle itsestään? Hän päätyy itseensä! Hän ei kykene kulkemaan eteenpäin, vaan palaa itseensä. Se on juuri se itsekäs asenne, josta vitsaillen sanotaan: “Tuo ihminen on vain minä, minä minun kanssani ja minua varten." Hän lähtee itsestään ja palaa itseensä.

Kristillinen elämä on ennen kaikkea kiitollinen vastaus anteliaalle Isälle. Kristityt, jotka seuraavat vain "velvollisuuksia", torjuvat henkilökohtaisen kokemuksen tästä Jumalasta, joka on "meidän". Minun täytyy tehdä tämä, tämä, tämä, tämä… vain velvollisuuksia. Mutta jotakin sinulta puuttuu! Mikä on tämän velvollisuuden perusta? Tämän velvollisuuden perusta on Isän Jumalan rakkaus, hänen, joka ensin antaa, sitten käskee. Lain asettaminen suhteen edelle ei auta uskon tietä. Kuinka nuori voisi haluta olla kristitty, jos lähdemme liikkeelle velvollisuuksista, vastuista, johdonmukaisuudesta, emmekä vapautuksesta? Mutta kristittynä oleminen on vapautuksen tie! Käskyt vapauttavat sinut itsekkyydestäsi ja vapauttavat sinut, koska Jumalan rakkaus vie sinua eteenpäin. Kristillinen kasvatus ei perustu tahdonvoimaan, vaan pelastuksen vastaanottamiseen, siihen, että annamme Jumalan rakastaa meitä: ensin Punainen meri, sitten Siinain vuori. Ensin pelastus: Jumala pelastaa kansansa Punaisella merellä; sitten Siinailla hän sanoo sille, mitä sen on tehtävä. Mutta kansa tietää, että se tekee niin, koska sen on pelastanut Isä, joka rakastaa sitä.

Kiitollisuus on sellaisen sydämen ominaispiirre, jossa Pyhä Henki on vieraillut; Jumalaa totellakseen on ennen kaikkea muistettava hänen hyvät tekonsa. Pyhä Basileios sanoo: "Se, joka ei anna noiden hyvien tekojen vaipua unhoon, suuntautuu kohti hyveitä ja kohti kaikkia vanhurskauden tekoja" (lyhyt luostarisääntö, 56). Mihin tämä kaikki johtaa? Harjoittamaan muistia: kuinka monia hyviä asioita Jumala onkaan tehnyt jokaiselle meistä! Kuinka antelias taivaallinen Isämme onkaan! Nyt haluan antaa teille pienen harjoituksen hiljaisuudessa, jokainen vastatkoon sydämessään. Kuinka monia hyviä asioita Jumala onkaan tehnyt minulle? Tämä on kysymys. Vastatkoon jokainen meistä hiljaa. Kuinka monia hyviä asioita Jumala onkaan tehnyt minulle? Sitä on Jumalan vapautus. Jumala tekee hyviä asioita ja vapauttaa meidät.

Silti joku voi tuntea, että ei ole vielä todella kokenut Jumalan vapautusta. Niin voi käydä. Ehkä joku katsoo sisimpäänsä ja löytää vain velvollisuudentuntoa, orjan eikä lapsen spiritualiteettia. Mitä pitää tehdä tässä tapauksessa? On tehtävä niin kuin valittu kansa teki. Toisessa Mooseksen kirjassa sanotaan: "Israelilaiset huokailivat yhä orjuudessa. He huusivat hädässään, ja heidän avunhuutonsa kohosi Jumalan luo. Jumala kuuli heidän vaikerruksensa ja muisti Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille antamansa lupauksen. Hän katsoi israelilaisten puoleen ja näki heidän hätänsä" (2. Moos. 2:23-25). Jumala ajattelee minua.

Jumalan vapauttava teko, joka mainitaan dekalogin eli käskyjen alussa, on vastaus tähän valitushuutoon. Me emme pelastu yksin, mutta voimme kohottaa avunhuudon: "Herra, pelasta minut, Herra, opeta minulle tie, Herra, syleile minua, Herra, anna minulle vähän iloa." Tämä on apua pyytävän huuto. Se meidän on tehtävä: pyydettävä, että meidät vapautetaan itsekkyydestä, synnistä, orjuuden kahleista. Tämä huuto on tärkeä, se on rukousta, tietoisuutta siitä, mikä meissä vielä on sorrettua eikä vapautettua. Sielussamme on monia vapauttamattomia asioita. "Pelasta minut, auta minua, vapauta minut." Tämä on kaunis rukous Herralle. Jumala odottaa tätä huutoa, koska hän voi ja haluaa katkaista kahleemme; Jumala ei ole kutsunut meitä elämään pysyäksemme sorrettuina, vaan ollaksemme vapaita ja eläväksemme kiitollisina, totellen iloiten häntä, joka on antanut meille niin paljon, äärettömästi enemmän kuin koskaan voimme antaa hänelle. Se on kaunista. Olkoon Jumala aina ylistetty siitä mitä hän on tehnyt ja tekee meissä!

Franciscus

Kirkkomme taloudesta

Jäsenmaksuja on saatava enemmän

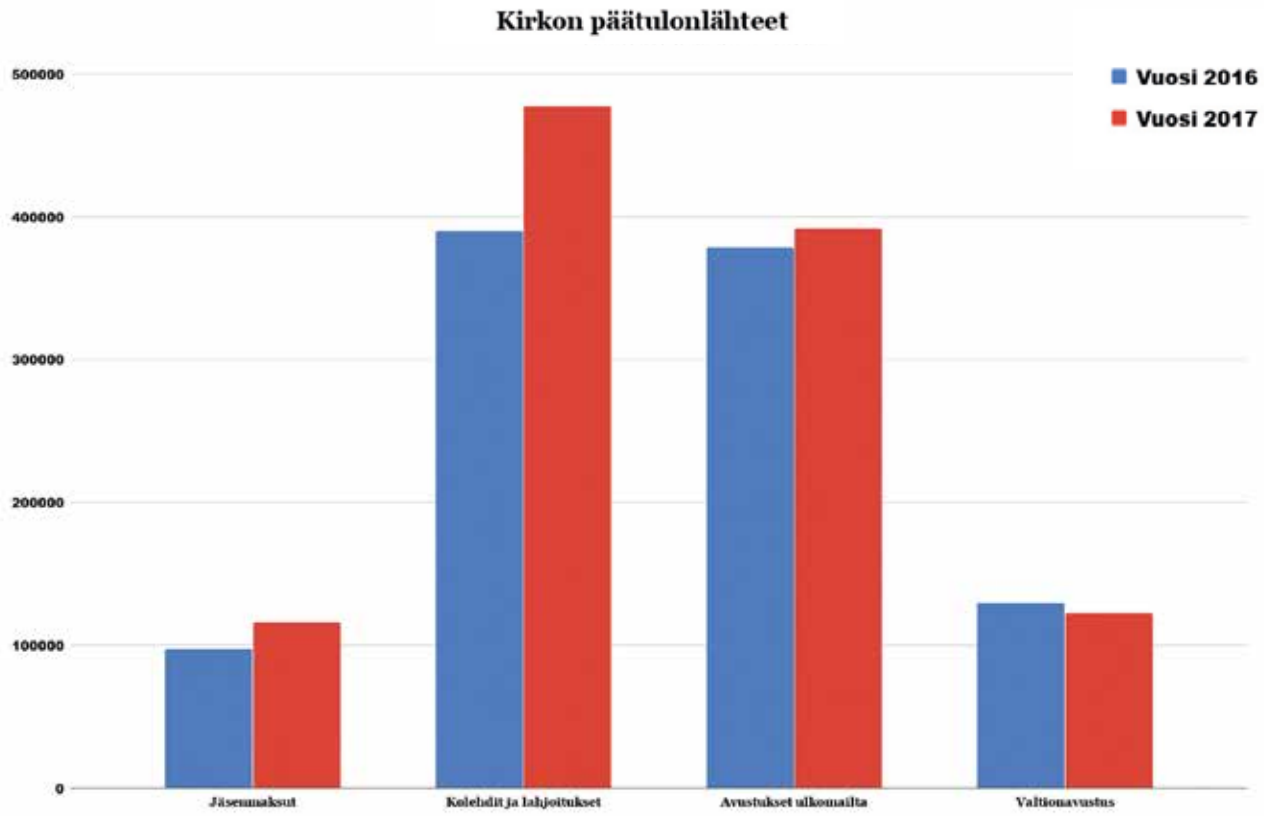

Olemme saaneet viime vuosina iloita siitä, että paikalliskirkkomme jäsenmäärä kasvaa. Tällä hetkellä rekisteröityjä katolilaisia on jo yli 15 000. Lisäksi on arviolta tuhansia katolilaisia, jotka eivät vielä näy rekisterissämme. Jäsenrekisteriä päivitetään ja tästä syystä jokaisen, joka epäilee että hänen tai hänen perheenjäsentensä jäsentiedot puuttuvat rekisteristä, olisi syytä ottaa yhteyttä omaan seurakuntaan.

Suuri osa jäsenmäärän kasvusta selittyy maahanmuutolla. Usein on niin, että näillä jäsenillä on vähiten varaa avustaa kirkkoa taloudellisesti. Jäsenmäärän kasvu ei siis näy hiippakunnan saamien tulojen kasvuna. Päinvastoin, maahanmuuttajien integrointi kirkkoon ja suomalaiseen yhteiskuntaan maksaa. Siksi olisi tärkeätä, että jokainen seurakunta selvittäisi omalla paikkakunnallaan, onko kaupungilla mahdollisuus avustaa tätä tärkeää integrointityötä rahallisesti.

Kriisi jatkuu

Hiippakuntamme talous on viime vuosina ollut vähintäänkin kriisissä. Aidot tulomme ovat paljon pienemmät kuin menomme ja tästä seuraa, että joudumme kattamaan ison osan kustannuksista erilaisilla tilapäisillä projektiavustuksilla ja omaisuutta myymällä. Emme ole valtionkirkko, joka voisi turvata talotensa selkärangan kirkollisveroilla. Tässä mielessä olemme kuin kaikki muutkin uskonnolliset yhdyskunnat Suomessa – paitsi että jäsenistömme kyky tai halu maksaa kirkolle on paljon pienempi kuin esimerkiksi monessa vapaan suunnan kirkkokunnassa. Tämä on pakko tunnustaa. Tarvitsemme asennemuutosta, jossa jokainen aikuinen kirkon jäsen todella miettii, kuinka paljon hän voi tukea kirkkoaan. Tukeminen voidaan suorittaa niin kolehdin, testamentin kuin jäsenmaksun maksamisen muodossa. Tulevaisuudessa voimme myös järjestää virallisia rahankeräyksiä, kunhan saamme siihen poliisiviranomaiselta tarvittavan luvan.

Keskeinen keino tukea omaa kirkkoa on maksaa säännöllisesti jäsenmaksua. Piispa on yhdyskuntajärjestyksemme pykäliin perustuen määritellyt, että jokaisen aikuisen jäsenen tulee maksaa jäsenmaksuna seurakunnalleen 1,5 % tuloistaan. Tämä määrä vastaa suurin piirtein verotukseen oikeutettujen kirkkojen kirkollisveron suuruutta. Laskujemme mukaan tämä määrä myös riittää pitämään kirkon talouden terveenä, kunhan jokainen aikuinen työssäkäyvä ja tuloja saava jäsen hoitaa velvollisuutensa kuukausittain. Kuukausittainen maksu on tärkeää siksi, että silloin kirkon saama tulovirta säilyy tasaisena ja ennustettavana.

Tällä hetkellä kirkon talous nojaa seuraaviin rahoituskeinoihin: 1) jäsenten ja kirkossa kävijöiden antamat varsinaiset tulot, 2) erilaiset vuokratulot ja korkotulot, 3) ulkopuolisten organisaatioiden avustukset Suomesta ja Saksasta sekä omaisuuden myynti. Varsinaisia tuloja ovat esimerkiksi kolehtitulot ja jäsenmaksutulot. Liian suuri osuus toiminnan kattamisesta tapahtuu avustusten ja omaisuuden myynnin avulla. Vuonna 2018 kirkon saamien avustusten määrä on yli 600 000 euroa, mistä suurin osa tulee Saksasta. Saksa kuitenkin pienentää avustuksiaan vuosi vuodelta. Tämän vuoden suuri summa on ollut vain poikkeus, koska saksalaiset tahot ovat myöntyneet tilapäisesti avustamaan papiston palkkoja ja Stella Mariksen rakennusten purkua. Näin ei tietysti jatku loputtomiin. Ekonomina ennustaisin, että 10 vuoden päästä saksalaiset avustukset ovat pelkkä muisto vain. Meillä on varma tieto esimerkiksi Bonifatiuswerkiltä, että tukia leikataan vuosittain vähintään 5 %.

Omaisuuden realisoiminen on suuri ongelma

Suuri ongelma hiippakunnan vakavaraisuudelle on se, että se joutuu jatkuvasti realisoimaan omaisuuttaan kattaakseen toiminnan tappioita. Hiippakunnalla on hyvin vähän toimintayksiköitä, jotka tuottaisivat ylijäämää. Esimerkiksi vuoden 2018 tulosennusteen mukaan viisi seurakuntaa kahdeksasta tuottaa alijäämää. Osin näiden alijäämien kattamisen vuoksi, mutta myös muista velvoitteista johtuen, myös koko hiippakunnan talous on alijäämäinen.

Luvut kuvatkoot kokonaistilannetta: vuonna 2017 koko kirkon tulos ennen Saksan ym. avustuksia oli noin 600 000 € tappiolla. Vuonna 2018 näyttää tilanteeksi jäävän se, että tappio on kasvanut 830 000 euroon. Vaikka mukaan tuloihin lasketaan avustukset, ei vielä päästä edes nollatulokseen. Alijäämä on pakko kattaa esimerkiksi omaisuutta myymällä, ottamalla lainaa tai supistamalla toimintaa, mikä voi tarkoittaa esim. seurakuntien lopettamista. Hiippakunnalla onneksi on vielä vähän varallisuutta, jota voidaan muuttaa rahaksi. Mutta pää näkyy vetävän kädessä muutaman vuoden päästä. 3-4 vuoden päästä nykymenolla kaikki ylimääräinen on myyty pois.

Vuonna 2018 yhtenä uutena kulueränä vaikuttaa henkilöstömenojen kasvu, joka selittyy papiston palkkausratkaisulla ja oheispalvelujen kuten työterveyshuollon järjestämisellä. Mutta koko alijäämää henkilöstömenojen kasvu ei selitä. Suurin syy ongelmiimme on, että kirkko saa aivan liian vähän tuloja jäseniltään ja kirkossa kävijöiltään. Hiippakunnan kokonaisbudjetti oli vuonna 2017 noin 2,3 miljoonaa euroa, kun luvusta eliminoidaan sisäiset siirrot. Vuonna 2018 kokonaisbudjetti on noin 2,7 miljoonaa euroa. Kasvu näiden kahden vuoden välillä on 17 %. Tästä kasvusta suurin osa on henkilöstömenojen kasvua. Henkilöstömenot, mukaan lukien verot ja sosiaalikulut sekä työterveyshuollon kaltaiset menot, ovat tätä nykyä yli 800 000 e. Se on noin 30 % kirkon kokonaisbudjetista. Prosenttiosuus ei ole kovin suuri, usein palvelusektorin organisaatioissa prosenttiosuus voi olla jopa yli 50 %. Tämä tarkoittaa lähinnä sitä, että henkilöstömme palkat ovat matalia. Lisäksi henkilöstömenojen kasvu pitkällä tähtäimellä tuottaa myös hyvää. Esimerkiksi työeläkemaksujen maksaminen myös papiston osalta varmistaa sen, että eläköityessään papit saavat työeläkettä eivätkä ole kirkon ylläpidon varassa. Tällöin papit pääsevät samalle viivalle kuin muutkin suomalaiset palkansaajat. Joka tapauksessa henkilöstömenojen kasvusta emme pääse eroon. Kirkon täytyy toimia tämän maan lakien ja asetusten ja viranomaisohjeiden mukaan.

Tulot ovat aivan liian pienet

Kuten totesin, seurakuntalaisilta ja muilta kirkon tukijoilta saatavat varsinaiset

Hiippakunta

tulot (kolehdit, jäsenmaksut, kirkollisten toimitusten tulot, kynttilämyynti yms.), ovat liian pieni tuloerä kattamaan kirkon kuluja. Vuonna 2017 seurakunnat saivat näitä tuloja 540 000 €. Jos mukaan lasketaan hiippakunnan jäsenmaksutilille kertyneet noin 115 000 euroa, niin päästään lukuun 655 000 €. Se on vain 24 % kirkon vuosibudjetista. Jokainen ymmärtää, että tämä tulokertymä on liian pieni, jotta talous olisi turvattu.

Vuoden 2018 ennusteen mukaan nämä tulot olisivat nousemassa hiukan yli 700 000 euroon. Jos tämän summan suhteuttaa jäsenmääräämme (15 000 jäsentä), niin jokaista jäsentä kohden kirkko saa 47 €/vuosi. Jos otetaan huomioon vain aikuiset jäsenemme, niin tuloja kertyy vuodessa 88 €/vuosi. Nämä luvut ovat pieniä jos niitä verrataan siihen, mitä luterilainen kirkko saa jäseniltään kirkollisveron ja kolehtitulojen muodossa. Ero on keskimäärin useita satoja euroja vuodessa jokaisen aikuisen jäsenen kohdalla.

Tehdään pieni ajatusleikki. Jos ajatellaan, että jokainen aikuinen jäsenemme maksaisi sen suuruisen tulon kirkolleen, että näillä tuloilla katettaisiin koko kirkon budjetti (2,7 milj. €), niin paljonko jokaisen jäsenen pitäisi maksaa vuodessa? Vastaus on 340 €/vuosi. Tällä määrällä kirkko saisi katettua kaikki kustannuksensa, mitä varsinaisesta toiminnasta syntyy. Kattamatta jäisi vielä isot remontit, joita niitäkin on tulevaisuudessa luvassa. Tavoite kuulostaa isolta, jos lähtötaso on mainittu 88 euroa. Mutta toisaalta tavoitetaso on suurin piirtein se, mitä luterilaiset ja ortodoksit tässä maassa maksavat kirkollisveroa. Eli ei aivan tähtitieteellinen summa.

Olemme lisäksi laskeneet, että tähän tavoitteeseen päästäisiin, mikäli jokainen aikuinen jäsen maksaisi piispan edellyttämän jäsenmaksun 1,5 % tuloistaan. Eikä 340 euroa vuodessa tunnu enää ollenkaan niin pahalta, jos lasketaan, mitä se tarkoittaa kuukausittain. Kuukausittain jäsenen pitäisi keskimäärin maksaa 28 euroa. Jokaviikkoisena kolehtimaksuna tämä tarkoittaisi vain noin 7 euroa.

Korjaustarpeita

Tulevaisuudessa kirkolla on haasteena eräät suuret investoinnit. On käynyt ilmeiseksi, että neljässä, jopa viidessä seurakunnassamme rakennusten infra, lähinnä putkistot, ovat niin huonossa kunnossa, että korjaustarve on ilmeinen. Näille tarpeille tehdään tämän syksyn budjettisuunnittelussa investointibudjettia, joka kattaisi 3–5 vuoden ajanjakson. Työtä tehdään asian osaavien spesialistien voimin, jotta saadaan mahdollisimman tarkka kuva remonttien kiireellisyydestä ja kustannusarviosta. Tällä tavoin säästytään myös turhilta investoinneilta.

Tämänhetkisen näkemyksen mukaan nämä projektit vaativat ainakin 3 miljoonaa euroa. Jos tämänkin summan suhteuttaa kirkon aikuisjäseniin, niin voidaan todeta, että jokaista aikuista kohti tulevista putkiremonteista on koitumassa 375 euron kuluerä. Luku voidaan suhteuttaa myös kirkon budjettiin: summa on enemmän kuin kirkon koko vuosibudjetti. Toki tällaiseen investointiin meillä on mahdollisuuksia saada osa summasta avustuksena Saksasta.

Katse tulevaisuuteen

Jos hiippakunnan ekonomina katselen tulevaisuuteen, niin talouden uhkakuvia ei käy kieltäminen. Kirkon talous on kriisissä. Hyvänä asiana näen, että kirkko kasvaa ja että paljon on meidän omissa käsissämme. Kirkon jäsenten antamien varojen kasvu mahdollistaisi paljon terveemmän talouden. On arvioitu, että jos jokainen aikuinen jäsen maksaisi tuloistaan 1,5 % jäsenmaksun, kirkko saisi enimmillään tuloja noin 2,0 miljoonaa euroa lisää.

Jäsenmaksun keräämisessä on myös tarpeen ottaa käyttöön konkreettinen laskutus. Vain siten onnistutaan tavoittamaan myös ne katolilaiset, jotka eivät säännöllisesti ole tekemisissä kirkon kanssa, vaikka haluavatkin pysyä kirkon jäseninä. On odotettavissa, että ensimmäiset jäsenmaksulaskut aikuisille kirkon jäsenille lähetetään jo vuodenvaihteessa.

Lähiajan tavoitteena pidän, että jokainen seurakunta herää omaan tilanteeseensa. Kuten totesin, tällä hetkellä kirkon kahdeksasta seurakunnasta viisi toimii tappiolla. Avainasemassa ovat seurakuntien talousneuvostot ja muut, joilla on ymmärrystä taloudenhoidosta. On tärkeää, että yhdessä kirkkoherran kanssa käydään lävitse seurakunnan taloustilannetta. Mikään ei myöskään estäne, että taloustilannetta käsitellään vaikkapa kirkkokahvien päätteeksi. Tähän on nyt oiva mahdollisuus, kun seurakunta suunnittelee ensi vuoden budjettiaan. Kustannusraportit ovat saatavissa "nappia painamalla" uuden taloushallintojärjestelmämme kautta. Jokainen seurakunta voi ajaa nämä raportit itse vaikka joka viikko, seuratakseen esim. jäsenmaksutulojensa kertymää. Lisäksi talousneuvoston jäsenet voivat auttaa kirkkoherraa, esimerkiksi toimimalla avustajina kaupunkiin päin. Useat kaupungit myöntävät erilaisia avustuksia vaikkapa maahanmuuttajien integrointiin. Nämä tuet voisivat hyvinkin olla mahdollisia seurakuntien maahanmuuttotyölle.

Peter Kuronen,
hiippakunnan ekonomi

Om ekonomi i stiftet

Vi kan sannerligen glädja oss att vårt stift växer ständigt. Men tyvärr syns tillväxten inte som en sundare ekonomi, tvärtom. Många nya arbetsformer t.ex. bland invandrare kostar och tar redan för övrigt knappa resurser. Och i framtiden väntar oss stora investeringar i kyrkobyggnaderna.

Varje vuxen medlem borde nu inse sitt ansvar som resursbärande medlem. Varje medlem borde nogrannt kalkylera om han eller hon kan stödja kyrkan pengamässigt. Detta sker närmast att betala regelbundet medlemsavgift (1,5 % av inkomsterna) och ge kollekt under mässan. Det är sist och slutligen så att kyrkans ekonomi är i medlemmarnas händer. Vi kan få ekonomin till en mycket sundare nivå om alla medlemmar inser sitt ansvar.

I närmaste framtiden är det viktigt att varje ekonomiråd i varje församling vaknar, och börjar – tillsammans med kyrkoherde – intensivt följa efter församlingens ekonomi. På såhär sättet stöder rådet kyrkoherdens arbete. Speciellt nu på hösten när församlingarna färdigställer budgettsiffror och verksamhetsplaner.

Financial Situation in the Diocese

We can be very glad that our Diocese is growing. However, this growth is hardly noticeable in our finances, on the contrary. Many new forms of service, e.g. work among the immigrants, require resources that are already scarce. Also in near future, big investments are needed in some of the parishes.

Each adult member of the Church should now see that he or she has a role and a responsibility in helping the local church financially. According to his or her ability, each adult member should pay a membership fee of 1.5 % of his income to his or her parish. This is best done through a regular, monthly bank transfer. Ultimately it comes to all of us to take care of our local church, our parish, and keep it running. If all Catholics would pay the membership fee due to them, our financial situation would soon be on a healthy basis.

It would also be good that the financial council of each parish would – together with the parish priest – participate more actively in the following and planning of the parish economy, especially now, when the budget for year 2019 is being prepared.

English-language Catechism for Adults

Would you like to become more familiar with the basic teaching of the Catechism of the Catholic Church? A study group of English-speaking people meets twice a month at the **Studium Catholicum, Ritarikatu 3 b A 4, Helsinki.** The study group is open to all those who are interested.

The next English Catechisms at the Studium

- **Monday November 12th at 18.30**
- **Monday November 26th at 18.30**
- **Monday December 17th at 18.30**

Contact person: **Diana Kaley**, 040 7235703, diana.kaley@studium.fi. Moderator of the group: **br Marie-Augustin Laurent-Huyghes-Beaufond OP.**

Itsenäisyyspäivän musiikkihetki

Pyhän Henrikin katedraalissa
torstaina 6.12.2018 klo 18.00.

Anna-Katarina Schatzl, sopraano
Marko Pitkäniemi, urut

Societas Sancti Gregorii Magni
gregoriusyhdistys.wordpress.com

PYHÄ MESSU LATINAKSI
Pyhän Henrikin katedraalissa
Sunnuntaina 2.12.2018 klo 13.00
(isä Wojciech Grygiel FSSP)

Gregorius-yhdistyksen järjestämiä tridentiinisiä tai joskus "gregoriaanisia" messuja vietetään Pyhän Henrikin katedraalissa normaalisti aina kuukauden ensimmäisenä sunnuntaina klo 13.00 (ei kesäkuukausina).

A Tridentine or sometimes a "Gregorian" Mass in Latin is usually celebrated in St. Henry's Cathedral on the first Sunday of the month at 13.00 (not during summer).

Artikkeleita

Anastasie – Mannerheimin katolinen tytär OSA V

Nöyrä, vaatimaton ja lämmin pyhän Teresan tytär

Pyhän Jeesuksen Teresan opettamia hyveitä olivat nöyryys, vaatimattomuus ja lähimmäisenrakkaus. Anastasien tunteneet henkilöt näkivät hänessä näitä ominaisuuksia tietämättä, millaisen arvomaailman Anastasie oli omaksunut karmeliittaluostarissa.

Pitkä luostarissa vietetty aika oli jättänyt häneen myös kiintymyksen jokapäiväiseen messuun ja hetkirukoukseen. Isänsä kuoleman jälkeen Anastasie Mannerheim vieraili Suomessa viisi kertaa. Viimeiset vuotensa hän vietti kahdessa eri vanhainkodissa Englannissa. Anastasien kuolemasta Favershamissa on vuonna 2018 kulunut 40 vuotta.

Vierailut Suomessa

Anastasien vierailut 1960-luvulla olivat luonteeltaan virallisia. Kun Helsingissä paljastettiin Mannerheimin ratsastajapatsas 4.6.1960 kymmenientuhansien ihmisten ollessa läsnä, tytär oli kunniavieraana. Presidentti Kekkonen piti puheen ja tilaisuus televisioitiin suorana lähetyksenä. Anastasiella oli kaksi ilonaihetta. Kuvapatsas oli näköinen, varsinkin kasvot tietystä näkökulmasta katsottuna, ja se oli kaupungin keskeisimmällä paikalla. Iltajuhla pidettiin Kalastajatorpalla. Samalla matkalla Anastasie kävi mm. Porvoon seudulla ja Fiskarsissa tapaamassa sukulaisiaan ja ystäviään. Tehtiin myös retki Punkaharjulle, sillä hän halusi näyttää Järvi-Suomen maisemia mukana olleelle Olive Rooneylle.

Seuraavan käynnin aiheena tammikuussa 1961 oli Mannerheimin kuoleman 10-vuotismuistojuhla. Vierailunsa aikana Anastasie kävi Pyhän Henrikin kirkossa messussa joka aamu tapansa mukaisesti.

Viimeisen kerran Anastasie vieraili Suomessa peräti kahden viikon ajan kesäkuussa 1967, kun vietettiin marsalkka Mannerheimin syntymän 100-vuotisjuhlaa. Tilaisuuksia oli useita: pääjuhla Messuhallissa, vastaanotto Mikkelissä, jossa päämaja sijaitsi sodan aikana, ja käynti Mannerheimin lapsuudenkodissa Louhisaaressa.

Perheensä viimeinen jäsen

Anastasie jäi perheensä viimeiseksi jäseneksi, kun hänen kaksi vuotta nuorempi Sophy-sisarensa kuoli 1963 kotikaupungissaan Pariisissa 67 vuoden ikäisenä. Hän oli ortodoksi, kuten Anastasiekin oli ollut lapsena, sillä heidän venäläinen äitinsä oli näin toivonut. Omaisia olivat siunaustilaisuudessa Anastasie ja hänen serkkunsa, ruotsalainen Erik Sparre, joka oli Mannerheimin Eva-sisaren poika. Hautajaisissa suurlähettiläs Gunnar Palmroth

Roxley Court, Letchworth

edusti Suomen valtiota ja 16. kaupunginosan määri Pariisin kaupunkia. Suomessa julkaistiin kuolinilmoitus.

Karmeliitta lopun elämää

Kun Anastasien luostariajasta oli kulunut jo kymmeniä vuosia, kaksi suomalaista katolilaista tutustui häneen. Kumpikin näki hänessä yhä nunnan piirteitä. Martti Voutilainen opiskeli 1950-luvun lopussa dominikaanien Le Saulchoirin opintoluostarissa lähellä Pariisia ja teki silloin sairaskäynnin Anastasien luo sairaalaan, jonne tämä oli joutunut hakeutumaan käydessään Pariisissa. Dominikaaniveli kiinnitti huomiota yöpöydällä olevaan karmeliittabreviaariin. Anastasie rukoili hetkirukoukset sisaren tapaan!

Vuosina 1969–1973 toimi Suomen Lontoon-suurlähetystön kulttuuriattaseana Göran Stenius. Hänen puolisonsa Lisbeth ystävystyi Anastasie Mannerheimin kanssa. Lisbeth Stenius kirjoitti muistelmissaan: ”Hänessä säilyi koko elämän ajan nunnan piirteitä, hän oli vaatimaton ja mietteliäs.”

Näitä kahta havaintoa täydentää rovasti Eero Virkkusen vuonna 1957 kirjoittama kuvaus: ”Huomattavin, suorastaan yllättävä piirre vapaaherratar Mannerheimin henkilökuvassa on hänen vaatimattomuutensa ja luonnollisuutensa. … Vuosisataisista aristokraattisista sukuperinteistä huolimatta hänen olemuksensa on nöyryyden leimaama.”

Mistä nöyryys oli peräisin? Pyhän Jeesuksen Teresan perustamissa luostareissa hyveiden omaksuminen on elämäntehtävä ja etusijalla on nöyryys, aito nöyryys, ei sellainen nöyryyden irvikuva, jollaista Teresa on kuvannut purevan ironisesti. Minkä viisaat ovat aina tienneet, on myös tutkimus vahvistanut. Nöyryys on todella persoonallisuuspiirre, jonka voi vapaasta tahdosta omaksua. (Psychology Today, July/August 2018, 57)

Rauhan Neitsyt Marian hoivissa Letchworthissa

Letchworth Garden City – alle tunnin matkan päässä Lontoosta pohjoiseen – on maailman ensimmäinen puutarhakaupunki. Siitä on meidän Tapiolaamme otettu mallia. Ideoija oli sosiaalireformaattori, pasifisti Ebenezer Howard ja perustaja on kveekariyhteisö. Eräässä lehtikirjoituksessa sanottiin: ”Vaikka on kulunut yli sata vuotta kaupungin perustamisesta, se edustaa yhä edelleen monia kveekariperustajiensa ihanteita. Tämä ei ole paikka, jonne tullaan pahaa maailmaa pakoon: täällä vaalitaan rauhaa ja lepoa.”

Kveekarit ovat suvaitsevia. Vain muutama vuosi Letchworthin perustamisesta katolinen Pyhän Hugh Lincolnlaisen seurakunta oli jo toiminnassa siellä. Kun Belgiasta tuli pakolaisia ensimmäisen maailmansodan aikana ja sitten rakennusmiehiä, heitä odotti uudessa ympäristössä valmis hengellinen koti. Jeesuksen ja Marian rakkauden sisaret olivat seurakunnan tukipilareita. Belgiasta lähtöisin olevan sisarkunnan perustama koulu, St Francis’ College, ja vanhainkoti, Convent of Our Lady of Peace, olivat hyvässä maineessa. Jälkimmäinen mainosti palveluksiaan katolisessa The Tablet-aikakausilehdessä, hoidokkeja rekrytoitiin siis koko Britanniasta.

Letchworthin laitamilla on ikivanha pieni Willianin kylä, jossa pitkän kiemurtelevan kujan päässä on entisen kartanon päärakennus, Roxley Manor. Siinä Sisters of Charity of Jesus and Mary -sisarkunta ylläpiti vanhain- ja lepokotia. Anastasie Mannerheim ja Olive Rooney viettivät siellä pitemmän jakson aikavälillä 1972–1976. Anastasie jatkoi entistä palvelutyötään vanhusten parissa, käymällä keskustelemassa vanhainkotitovereittensa kanssa heidän huoneissaan.

Mannerheimin tytär ja pyhän Teresan tytär

Kirjailija ja toimittaja Matti Kurjensaari oli kiinnostunut politiikan, tieteen ja kulttuurin suurhenkilöistä. Anastasie Mannerheimin 80-vuotispäivän tienoilla hän kävi Roxley Courtissa tapaamassa 1900-luvun merkittävimmän suomalaisen tytärtä. Anastasie kertoi olleensa huolestunut Suomen tulevaisuudesta jo presidentti Paasikiven kuoltua ja nyt toistamiseen, kun oli ruotsalaisista lehdistä lukenut, ettei Kekkonen enää asettuisi presidenttiehdokkaaksi. Hän sai Kurjensaarelta rauhoittavan tiedon, ettei huhu pitänyt paikkansa. Anastasie osoittautui Urho Kekkosen ulkopolitiikan ihailijaksi: ”Presidentti Kekkonen on viisas mies. Hän on kykenevä hoitamaan Suomen ja Neuvostoliiton suhteita. Tämä on ensiarvoinen asia Suomelle.” Kekkoseen Anastasie oli tutustunut Suomessa vuonna 1960 ja Lontoossa presidentin valtiovierailun yhteydessä vuonna 1969.

Islantilaisessa Tíminn-lehdessä julkaistiin 1974 Roxley Courtissa tehty haastattelu (se löytyi Helsingin Sanomien toimittajan Tuija Pallasteen ansiosta). Arvelen, että haastattelija oli katolilainen, koska Anastasie kertoi yksityiskohtia luostarielämästään, joista hän oli aikaisemmin kieltäyty-

Artikkeleita

nyt puhumasta suomalaisten toimittajien kanssa. Nyt hän puhui vapautuneesti myös omaisistaan. Korkea ikä ei ollut muuttanut Anastasieta. Hänen hymynsä oli lämmin ja samalla hieman ujo ja vaatimaton, mutta arvokas. Anastasie kertoi haastattelijalle rukoilleensa isänsä puolesta joka päivä, mihin hän lisäsi, ”tai melkein joka päivä”.

Vihdoin Anastasie kertoi luostarikutsumuksestaan. Kouluikäisenä hän oli nähdessään kuvan pyhästä Teresasta katsonut pyhimystä silmiin. Näin tehdessään hänelle ikään kuin sanottiin, että hänestä tulisi Teresan tytär, hänen tyttärensä hengessä. Kyseinen kuva esitti pyhää Teresaa, karmeliittojen suojelijaa. On olemassa kuvia pyhästä Teresasta, joissa hän suojaa viittansa alle sääntökuntansa veljiä ja sisaria. Olikohan kuva sellainen? Missä nuori Anastasie on voinut sen nähdä? Mahdollisia paikkoja on useita. Äiti asui Pariisin keskustassa, jossa oli kuuluisa karmeliittaluostari. Anastasie oli käynyt jopa kahta eri koulua Sveitsissä ja koulua myös Belgiassa sekä Ranskassa, Pariisin lähellä.

Karmeliittaveljien Favershamin seurakunnan jäsenenä

Viimeiset vuotensa Anastasie Mannerheim vietti Favershamin pikkukaupungissa Kaakkois-Englannissa. Vanhainkodissa hänellä oli huonetoverinaan Olive Rooney. Uskollinen ystävä kuoli siellä vuonna 1976.

Entinen karmeliittasisar kuului nyt seurakuntaan, jota hoitivat vanhan observanssin karmeliittaveljet (O Carm). Karmeliittaveljet olivat olleet merkittäviä Englannissa ennen reformaatiota. Luostareiden lakkauttamisen jälkeenkin he toimivat maassa pitkään, tosin salaa. Heidän paluunsa Englantiin tapahtui vasta ensimmäisen maailmansodan jälkeen, vuonna 1926, jolloin irlantilaiset vanhan observanssin karmeliitat perustivat ensimmäisen Englannin seurakuntansa Favershamiin. Anastasie Mannerheim tunsi perustajan, karmeliittaisä J. J. Coganin. Seurakuntakirkossa on pyhän Jeesuksen Teresan ja myös Prahan Jeesus-lapsen sivualttari. Varsinkin jälkimmäinen on voinut olla Anastasielle merkityksellinen, koska hänen sääntökuntanimensä oli ollut Jeesus-lapsen Teresa.

Faversham ei ole kovin kaukana Aylesfordista, jonne ensimmäiset karmeliitat Britannian maaperällä olivat saapuneet vuonna 1242 ja jossa vuonna 1247 pidettiin karmeliittasääntökunnan ensimmäinen yleiskokous Pyhän maan ulkopuolella. Historiallinen luostari oli kyllä menetetty 1500-luvulla, mutta saatiin vuonna 1949 ostettua takaisin sääntökunnalle. Aylesford Priorysta tuli suuri hengellinen keskus. Anastasie vietti pääsiäispyhät siellä ainakin kerran. Vielä vuonna 2013 karmeliittaprovensiaali Wilfrid McGreal O Carm muisti hänet asiaa kysyttäessä.

Ystävien seurassa Provenderissa

Viisi kilometriä Favershamin keskustasta sijaitsee Provender-niminen kartano, jonka väkeen Anastasiella oli läheinen yhteys, itse asiassa sukulaisuus. Talon varhaisempi emäntä oli omaa sukua Borgström ja hänen tyttärestään Nadine McDougallista tuli Anastasien ystävä. Nykyisin talon omistaa Nadinen tytär Olga Romanoff.

Asuessaan aikaisemmin muualla Englannissa Anastasiella oli ollut tapana joskus viettää viikonloppu tai pitempikin aika Provenderissa. Asuessaan myöhemmin läheisessä vanhainkodissa Anastasie kävi aina viikonloppuisin talossa, jota silloin emännöi Nadine McDougall. Tämä hoiti myös kaikki hänen asiansa, paitsi rahaasiat.

Nadine McDougall oli lapsena tutustunut Gustav Mannerheimiin 1920-luvulla Suomen Lontoon suurlähetystössä. Tältä hän sai kerran lahjaksi automaskotin, hopeisen suden. Mannerheim oli chevalierkaartilaisena saanut lempinimen *harmaa susi*. Venäläisissä kansansaduissa harmaa susi pelastaa hädästä ja auttaa. Tyttö ihastui lahjan antajaan. Ihailu kesti lopun ikää.

Olga Romanoff tapasi äitinsä ystävän Anastasien ensimmäisen kerran vuonna 1960 ja muistaa Stasien huumorintajuisena, miellyttävänä ja lämpimänä ihmisenä. Stasie oli lapsirakas ja huomaavainen. Hän näki paljon vaivaa metsästäessään Pariisin ja Brightonin liikkeissä toivotun väristä bikiniä ystävättärensä teini-ikäiselle tyttärelle ja oli kovin pahoillaan, kun sellaista ei löytynyt, koska kaksiosaiset uima-asut eivät juuri silloin olleet muodissa.

Olga Romanoff havaitsi Stasiesta saman oireen, minkä muutkin olivat jo 1930-luvulta alkaen huomanneet. Hänen kätensä vapisivat, joskus myös pää. Mutta eivät suinkaan aina, vaan esimerkiksi hänen pitäessään vauvaa käsivarrellaan. Koska tila ei pahentunut, ei voinut olla kysymys etenevästä neurologisesta sairaudesta. Olga Romanoff on arvellut, että vapina olisi liittynyt luostarista lähdön traumaan.

Requiescant in pace

Anastasie Mannerheim kuoli Favershamissa 19.4.1978, neljä päivää ennen 85-vuotispäiväänsä. Sielunmessu pidettiin kotiseurakunnan Karmelvuoren Neitsyt Marialle omistetussa kirkossa. Nadine McDougall-Romanoff järjesti hautajaiset. Kukista koottu suuri siniristilippu arkun kannella oli hänen suunnittelemansa. Arkku laskettiin sinisin ja valkoisin kukkasin vuorattuun hautaan Nortonin keskiaikaisen Pyhän Marian kyläkirkon kalmistossa. Pian sen jälkeen ympäröivien laajojen omenatarhojen puut puhkesivat kukkaan.

Charity of Jesus and Mary -sisarkunnan vaakuna.

Anastasie Mannerheimin hautakivi, Norton, Faversham, Englanti.

Suomessa suurimmat päivälehdet julkaisivat muistokirjoituksen ja kuolinilmoituksen (jossa oli väärä tieto kuolinpaikasta).

Mannerheimin adjutanttina sodissa toiminut eversti Rafael Bäckman ja Mertsi Fisher, toisen korkea-arvoisen upseerin tytär, kävivät vuonna 2003 Mannerheim-suvun päämiehen luona Kauniaisissa. Siellä heille näytettiin Anastasien henkilökohtainen jäämistö: ruusukkorukousnauha, pari isän lähettämää postikorttia, muutama lehtileike ja vähän valokuvia.

Mannerheimin syntymäpäivänä 4. kesäkuuta käydään Suomen Ison-Britannian suurlähetystöstä laskemassa kukkalaite hänen tyttärensä hautamuistomerkille.

Anastasie Mannerheimin viimeinen leposija on hänen kosmopoliittisen taustansa mukainen. Hän ja Nadine McDougall sekä tämän puoliso Andrew Romanoff lepäävät rinnakkain Nortonin kirkkomaassa näköetäisyydellä Provenderin talosta. Anastasie oli syntynyt Pietarissa. Suurruhtinas Andrew Alexandervitch Romanoff – suurruhtinatar Xenian eli Venäjän viimeisen tsaarin sisaren ja suurruhtinas Alexanderin vanhin poika – oli syntynyt Talvipalatsissa. Kuten Gustav Mannerheim myös Andrew Romanoff oli chevalierkaartin kasvatti. Nadine McDougallin äiti Sylvia Borgström oli kaukainen sukulainen – ja ruotsinkielinen kuten Mannerheim. Anastasie puhui ruotsia, mutta ei osannut suomea ja vain muutaman sanan venäjää. Levätköön he rauhassa.

Lopuksi

Lontoon Golders Greenin karmeliittaluostaria, jossa Anastasie – silloinen sisar Jeesus-lapsen Teresa – vietti lähes kaksi vuosikymmentä, ei enää ole. Yhteisö päätti vuonna 2008 yhdistyä Liverpoolin ja Up Hollandin luostareihin, koska suurta kiinteistöä huoltamaan jaksavia hyväkuntoisia sisaria oli liian vähän jäljellä. Bridge Lanen tontti rakennuksineen myytiin ja sisaret muuttivat vuonna 2012 nykyajan vaatimukset täyttävään luostariin Liverpoolin liepeille.

Käyntini Anastasie Mannerheimin jäljillä Golders Greenissa toukokuussa 2013 osui lauantaihin. Kaduilla liikkui paljon synagogan sapattijumalanpalveluksesta palaavia pyhäpukuisia ortodoksijuutalaisia perheitä. Kaupunginosa on nimittäin Lontoon keskiluokkaisen juutalaisen väestön keskittymä. Bridge Lanen komea entinen luostarirakennus oli rakennustelineiden peitossa. Sitä oltiin muuttamassa ylellisiksi huoneistoiksi. Maisemoituun puistoon oli nousemassa elegantteja luksustaloja. Muuria peittävissä julisteissa kiinteistövälittäjä Glentree mainosti näyttöjä ”Carmelgate”-kohteessaan.

Heidi Tuorila-Kahanpää

Kiinnostuksellaan Anastasie Mannerheim -projektiani kohtaan minua ovat kannustaneet ja myös avustaneet sisar Mary Edel Lukko OCD, Lauri Kahanpää, Diana Kaley ja Lars Westerlund. Sitä ovat eri tavoin edistäneet sisaret Frances ja Beatrice OCD (Liverpool), Olga Romanoff (Provender, Kent), Leena ja Elina Screen (Oxford), Mertsi Fisher (Letchworth) sekä Harrow'n seurakunnan ja museon, Hoven kirjaston ja Tavistockin kirjaston sekä museon henkilökunta; Lars Hallberg (Riksarkivet, Stockholm), isä Klaus Dietz SJ (Pyhän Eugenian seurakunta, Tukholma), Dr. Clemens Brodkorb (Saksan jesuiittojen arkisto, München); isä Dr. Ulrich Dobhan OCD (München), isä Angelo Lanfranchi OCD (Rooma); Heikki Kahanpää, Satu Pyörälä sekä Caterina Stenius. Sydämelliset kiitokset kaikille!

Mannerheim-kirjallisuuden, Kansallisarkiston Mannerheim-arkiston ja Britannian lehdistöarkistojen lisäksi on käytetty mm. seuraavia julkaisemattomia ja julkaistuja lähteitä:

- Olga Romanoffin puhelinhaastattelu 14.7. 2013 sekä kaksi kirjettä, toinen Gustav Mannerheimin (23.11.1918) ja toinen Anastasie Mannerheimin ja Olive Rooneyn allekirjoittama (28.2.1964), joiden oikeudenomistaja Romanoff on.
- J.E.O. Screen, Points from an interview with Baroness Anastasie Mannerheim… On Saturday 8th December 1962; Baroness Mannerheim, 11.7.1970.
- In the Silence of Mary. The Life of Mother Mary of Jesus, Carmelite Prioress and Foundress 1851–1942. London, Carmel: Notting Hill 1978.
- Lisbeth Stenius, Närhet. Helsingfors 1998, 136.
- Mary McCormack OCD, Upon This Mountain. Prayer in the Carmelite Tradition. Teresian Press, Oxford 2009, 70–71.
- Sigyn Alenius, ”Hos marskalkens av Finland döttrar.” Astra 12/1956, 354-356.
- Eero Virkkunen, [Anastasie Mannerheimin haastattelu]. Yhteishyvä-lehti 3.10.1957.
- ”Mannerheims dotter beundrar Kekkonen, ogillar Ehrnrooth!” Nya Pressen
- ”Dóttir marskálkins varð karmelítununna.” Tíminn 21.7.1974, 30–31.
- Mertsi Fisher, ”Anastasia Gustavovna Mannerheim (1893–1978)”. Esitelmä pidetty Anglo-Finnish Societyn kevätsarjan tilaisuudessa 15.5.2014 Lontoossa.

Kuva: Miikka Niiranen / Seurakuntalainen.fi

Lestadiolaisesta katolilaiseksi: Joona Korteniemi

Olet nähtävästi historian ensimmäinen entinen lestadiolaissaarnaaja, joka on liittynyt katoliseen kirkkoon. Kertoisitko ensin perusasiat lestadiolaisuudesta?

Lestadiolaisuus on suurin Suomen evankelis-luterilaisen kirkon sisällä toimivista herätysliikkeistä. Se syntyi 1800-luvulla Ruotsin Lapissa luterilaisen papin, **Lars Levi Laestadiuksen** (1800-1861) työn tuloksena. Liike on valitettavasti tunnettu hajaannuksistaan: lestadiolaisuuden eri haaroja on tällä hetkellä yli 20. Suurin haaroista on vanhoillislestadiolaisuus (lyhenne: vl). Siihen kuuluu noin 100 000 ihmistä, joten jos se rekisteröityisi omaksi uskonnolliseksi yhdyskunnakseen, se olisi todennäköisesti Suomen toiseksi suurin uskonnollinen yhteisö.

Kasvoit vanhoillislestadiolaisessa kodissa Pohjois-Suomessa. Millaista se oli, ja miten koit eroavasi muista ikäisistäsi?

Perheessämme lestadiolaisuutta elettiin todeksi ennen kaikkea siten, että kävimme viikoittain seuroissa sekä lauloimme kotona virsiä ja Siionin lauluja. Pyrimme myös noudattamaan liikkeen moraalinormeja, joita kutsutaan ”seurakunnan neuvoiksi”: meillä ei ollut televisiota, vanhemmat eivät käyttäneet alkoholia, emme kuunnelleet pop-musiikkia, emme käyneet elokuvissa tai teatterissa, äiti ja siskot eivät meikanneet tai käyttäneet korvakoruja jne. Lapsena ja teininä en yleensä kokenut näitä normeja ahdistaviksi, vaan olin niistä jopa hiukan ylpeä. Ikävin puoli niissä oli ehkä se, että ne aiheuttivat ulkopuolisuuden tunnetta suhteessa ikätovereihin: välitunneilla ei voinut osallistua keskusteluihin tv-sarjoista ja artisteista, kun ei edes tiennyt, mistä muut puhuivat.

Vanhoillislestadiolaisuus on myös tunnettu suurista perheistään ja ehkäisykielteisyydestään. Siinä sillä on jotain yhteistä katolisuuden kanssa. Onko muita merkittäviä yhtymäkohtia? Entä mitkä ovat merkittävimmät erot?

Niin, meidän perheemme oli lestadiolaiseksi pieni: vain kuusi lasta (tai seitsemän, kun yksi oli kuollut pienenä). Ehkäisykielteisyyden ohella vl-liikettä yhdistää katolisuuteen ripin ja synninpäästön merkityksen korostaminen. Suurin ero on se, että vl-liikkeessä valta antaa synninpäästö ei ole ainoastaan papeilla vaan myös maallikoilla. Lapsena ja nuorena ripittäydyin käytännössä siten, että tunnustin iltarukouksen yhteydessä isälle tai äidille päivän aikana tekemäni synnit ja sain heiltä synninpäästön ”Jeesuksen nimessä ja veressä”. Vanhempana ripittäydyin yleensä jollekulle luotettavalle ystävälle.

Lestadiolaisuutta ja katolisuutta yhdistää myös samantyyppinen ekklesiologia (kat: kirkko-oppi, vl: seurakuntaoppi). Se perustuu oletukseen katkeamattomasta virkajatkumosta Kristuksesta nykypäivään. Ero on siinä, että katolisessa teologiassa viran täyteys on piispoilla, vl-teologiassa taas Pyhästä Hengestä osallisilla uskovilla. Molempia yhdistää kuitenkin ajatus kirkosta/seurakunnasta Jumalan pelastavan läsnäolon ”paikkana” ihmiskunnan keskellä: Joka tahtoo löytää Kristuksen, hakeutukoon hänen kirkkoonsa/seurakuntaansa. Tästä seuraa oppi kirkon/seurakunnan auktoriteetista, jopa erehtymättömyydestä: Jumalan läsnäolon ”paikkana” se on myös Jumalan valtuuttama opettaja, jumalallisen viisauden ”paikka” maailman keskellä. Siksi sille on oltava kuuliainen.

Toimit myös liikkeessä saarnaajana. Mitä se tarkoittaa ja millaista se oli?

Muutin armeijan jälkeen Helsinkiin opiskelemaan teologiaa. Pari vuotta sen jälkeen minut asetettiin paikallisen lestadiolaisseurakunnan eli Helsingin Rauhanyhdistyksen saarnaajaksi, seurapuhujaksi. Se antoi minulle paljon. Erityisen hienoa oli olla liikkeen rippikoululeireillä ja puhua nuorille Jumalasta. Samalla se oli raskasta, koska vl-liike oli enemmän tai vähemmän kriisissä koko 2010-luvun ajan, johtuen muun muassa liikkeen hyväksikäyttöskandaalista.

Opiskellessani teologiaa ja toimiessani saarnaajana pohdin erityisesti sitä kysymystä, edellyttääkö synninpäästön tai evankeliumin julistaminen sitä, että julistaja on osallinen Pyhän Hengen armosta, kuten vl-liike opettaa. Ajattelin voivani toimia liikkeen tehtävissä niin kauan kuin pystyn jotenkuten allekirjoittamaan tämän opin. Syksyllä 2017 tulin siihen tulokseen, että en pysty: Raamatun ja tradition valossa armonvälineet vaikuttavat objektiivisesti, vaikka pastoraalisella tasolla, viran hedelmällisen hoidon kannalta, onkin erittäin tärkeää, että evankeliumin julistaja ja sakramenttien jakaja on Jumalan ihminen, pyhä ihminen. Tähän johtopäätökseen tultuani päätin rehellisyyden vuoksi irtisanoutua puhujan tehtävästä. Siitä alkoivat loppupohdinnat, jotka johtivat siihen, että minut otettiin katolisen kirkon täyteen yhteyteen toukokuussa 2018.

Kertoisitko lisää tekijöistä, jotka vetivät sinua juuri katolista kirkkoa kohti?

Eräs tärkeä askel matkallani oli pyhä **Johannes Paavali II.** Hänestä kerrottiin usein medioissa ja ihailin sitä, miten hän todisti maailmalle Kristuksesta ja puolusti ihmiselämän arvokkuutta. Myös vl-piireissä kuulin usein positiivisia kommentteja hänestä, koska hän oli monista eettisistä kysymyksistä, kuten abortti, ehkäisy ja eutanasia, samaa mieltä kuin liike. Tuntui siis suhteellisen turvalliselta fanittaa häntä. Yläaste- ja lukioikäisenä minuun teki suuren vaikutuksen se, miten hän muutti sairautensa uhriksi Jumalalle kirkon ja ihmiselämän arvon puolesta.

Näin jälkikäteen ajatellen jo lapsena ja nuorena kohtaamani katolinen kirkkotaide (kuten ristiinnaulitun kuvat) ja musiikki (erityisesti **Giovanni Pierluigi da Palestrina**) viittasivat itsensä yli kohden jotain suurempaa, johon minun tulisi tutustua. Kaiken kaikkiaan katolinen usko vaikutti jotenkin täydemmältä kuin omani: siinä oli se hyvä, mitä omassani oli, kuten kirkon merkitys, kuuliaisuus ja rippi, mutta myös muuta, kuten älyllisten argumenttien arvostaminen, pyhimykset ja aktiivinen pyrkimys pyhyyteen ja hengelliseen kasvuun.

Miten lestadiolaiset sukulaisesi ja ystäväsi ovat reagoineet ratkaisuusi?

Lähipiirini reagoi lopulta ihan hyvin. Joitakin parannuskehotuksia on tullut, mutta suurin osa on suhtautunut kunnioittavasti, jopa kiinnostuneesti. Tällä hetkellä minulla on useita vl-taustaisia ystäviä, jotka ovat enemmän tai vähemmän kiinnostuneita katolisesta kirkosta.

Millaista on nyt elämäsi katolilaisena? Onko selviä tulevaisuudensuunnitelmia?

Arkeni katolilaisena on tällä hetkellä sitä, että perehdyn katoliseen hengellisyyteen ja teen jatkuvasti löytöjä, joista olen todella onnellinen. Pyrin rukoilemaan päivittäin ja tarjoamaan työni Jumalalle kirkon, rakkaiden ihmisten ja koko maailman puolesta. Yritän käydä säännöllisesti messussa ja ripillä. Hengellisestä ohjauksesta olen saanut todella paljon. Minulle ei ole vielä täysin auennut, mikä on minun tehtäväni ja kutsumukseni, mutta olen levollinen sen suhteen. Eikö hän se aikanaan kirkastu. Olen iloinen siitä, että Suomessa meillä on hyvät, työlleen omistautuneet papit ja messua vietetään meillä hartaasti ja arvokkaasti. Sitä olen miettinyt, voisiko kirkkomme ottaa näkyvämmän ja aktiivisemman roolin maallistuneen yhteiskuntamme uudessa evankelioinnissa.

Olisiko tässä tai muussa yhteydessä jotain, mitä katolisuus voisi oppia lestadiolaisuudelta?

Vl-teologian ytimessä olevia ajatuksia uskovasta ihmisestä eräänlaisena sakramenttina, Pyhän Hengen läsnäolon paikkana ja instrumenttina, sekä suullisesti

▶▶▶

UUSI KIRJA

Ihmiselämä äidin kohdussa

Raimo Goyarrola

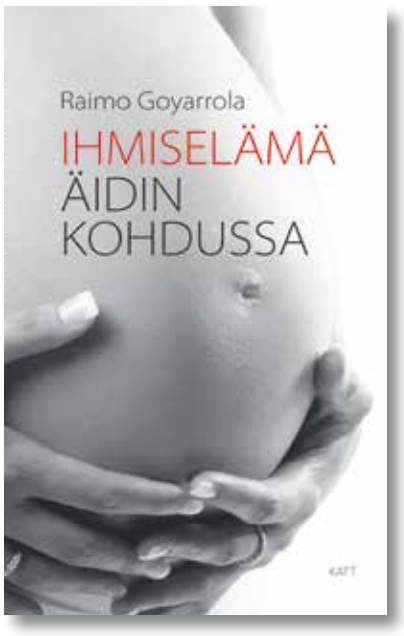

Miksi olet kirjoittanut tästä aiheesta?

Minusta tuntuu, että on aika päästä eroon pelosta puolustaaksemme elämää ja ratkaistaksemme abortin ongelman. Valitettavasti Suomessa aihe on tabu: on abortti ja piste. Ei voida julkisesti puhua vapaasti aborttia vastaan ottamatta riskiä hyökkäämisestä. Vetoan käyttämään maalaisjärkeä ja rehellisesti etsimään oikeaa ratkaisua raskaana oleville naisille mahdollisesti aiheutuviin ongelmiin.

Kirjassasi kiistät erilaisia abortin puolesta esitettyjä väitteitä.

Kyllä, mutta ennen kaikkea haluan antaa perusteluja elämän puolesta. Kirja alkaa nimenomaan kertomalla, mitä tiede sanoo äidin kohdussa kehittyvästä elämästä. Lähestymistapa ei ole pelkästään todeta "ei abortille", joka ei ratkaise mitään, vaan "kyllä elämälle", joka tarvittaessa tarjoaa mahdollisuuksia ongelmien ratkaisuun. Olen lääket.lis. ja ihmiselämän puolustaja. Enhän voi suostua ajatukseen, että suoraa viattomien tappamista pidettäisiin oikeana lääketieteellisenä ratkaisuna usein eilääketieteellisiin ongelmiin ja näin lääkärille asetettaisiin vaatimus, joka on suoranaisesti vastoin lääketiedettä.

Mutta joskus näyttää siltä, että ei ole muuta vaihtoehtoa kuin valita äidin tai lapsen elämän välillä.

Se on virhe. Ei ole ”joko tai”. Kirjassa puhutaan myös tilanteista, joissa lääketieteellisesti todella välttämätön äidin hoito epäsuorasti johtaa lapsen kuolemaan. Näissä tapauksissa ei eettisesti katsottuna ole kyse abortista. Lääkäri ei voi olla tuomari, joka tuomitsee viattoman ihmisen kuolemaan ja itse toteuttaa sen. Lääkärien on oltava kaikkien ihmisten elämän puolella.

Vain kirjan viimeinen luku käsittelee sitä, katolinen kirkko opettaa kohdunsisäisestä elämästä ja abortista.

Ihmiselämän puolustaminen äidin kohdussa ja sen tuhoaminen abortin suorittamalla ei ole uskonnon tai uskon kysymys. Kirkon opetus lääketieteellisestä etiikasta perustuu muun muassa siihen, mitä tiede näyttää meille. Äidin kohdussa on elävä ihminen. Tämä on se, mitä tiede sanoo ja kuten oikein on, kirkko hyväksyy sen. Siksi abortti ei ole uskonnon vaan ennen kaikkea antropologian kysymys. Ihmiselämän puolustaminen ei saisi olla yksinomaan kirkon, vaan koko yhteiskunnan huolenaihe.

Miksi toivot ihmisten lukevan tämän kirjan?

Aion antaa vastauksia peruskysymyksiin, joita kuullaan myös ruohonjuuritasolla. Ihmiselämän puolustaminen kuuluu kaikille. Oikeus elämään on ensimmäinen ihmisoikeus ja kaikkien muiden oikeuksien perusta. Elämää suojelevalla yhteiskunnalla on tulevaisuus. Haluan rakentaa tällaista yhteiskuntaa.

Tilaa omasi verkkokaupasta: katolinenkirjakauppa.net

julistetun evankeliumin armonvälineluonteesta, voisi ehkä työstää. Niiden avulla olisi ehkä mahdollista kehittää myös katolista yleisen pappeuden teologiaa. Jos myös katolilaiset maallikot olisivat vahvemmin tietoisia siitä, että heidän sydämessään asuva Jeesus tahtoo julistaa evankeliumia heidän suunsa kautta ja että se evankeliumi todella voi välittää ei-uskoville pelastavan armon, he ehkä hoitaisivat yleistä pappeuttaan aktiivisemmin. Yleisemminkin vl-liike sisältää paljon hyvää ja kaunista, josta voi oppia. Esimerkiksi suurista vl-perheistä voi nähdä, miten kirkon opetusta avoimuudesta elämälle voi elää todeksi käytännössä.

Suurkiitos haastattelusta ja siunausta elämääsi!

Emil Anton

Joona Korteniemi on Academicum Catholicumin luennoitsijana Studium Catholicumissa to 13.12. klo 19.00 aiheesta “Lestadiolaisesta katolilaiseksi”. Hän kirjoittaa myös Katolista hapatusta –blogiin osoitteessa hapatusta.net.

IN MEMORIAM

Jarno Tarkoma OFS

Tietokirjailija ja valtiotieteiden lisensiaatti, fransiskaanimaallikko Jarno Tarkoma kuoli pitkällisen sairauden uuvuttamana 67-vuotiaana 29. heinäkuuta Helsingissä. Hän suhtautui sairauteen tyynesti ja oli loppuun asti täynnä ideoita ja elämää.

Hän toimi Helsingin yliopistolla assistenttina ja yliassistenttina ennen siirtymistään yksityisyrittäjäksi ja tietokirjailijaksi mm. IT-alalle.

Vuosina 1982–1984 hän oli ensimmäisten joukossa toteuttamassa kaupallista 3D-tietokonegrafiikkaa Suomessa. Hän sai vuonna 1988 Jyvässeudun myöntämän tietotekniikan kansallisen suurpalkinnon kehittämästään uudesta optisesta merkkien tunnistusmenetelmästä (OCR).

1990-luvulla Tarkoma oli internetin hyödyntämisen edelläkävijöitä. Hänen oma verkkopalvelunsa pyöritti pitkään hyvin suosittua ilmaista suomi-englanti-sanakirjapalvelua.

Tarkomalla oli kyky nähdä teknologian kehittyminen ja sen mahdollisuudet digitaalisten palvelujen toteuttamisessa ja taito kiteyttää tämä teoksissaan, joita syntyi useita.

Hän oli laaja-alaisesti ja syvällisesti renessanssin henkeen kiinnostunut kaikesta taiteista ja uskonnoista luonnontieteisiin.

Katolilaisena ja fransiskaanimaallikkona hänen mielenkiintonsa kohdistui Franciscus Assisilaiseen, jonka nöyryys ja voima Kristuksen seuraamisessa tekivät häneen vaikutuksen.

Tarkoma kirjoitti fransiskaanisuudesta: ”Fransiskaanisuus on Kristuksen työväline, jonka tulee kehittyä vastaamaan ihmiskunnan muuttuvia kiusauksia ja ongelmia.”

Tarkoma oli perhekeskeinen ja välittävä ihminen, joka kuunteli ja neuvoi. Eläkkeellä hän vietti paljon aikaa lasten ja lastenlasten seurassa.

Marjatta Tarkoma

Jarno Tarkoman puoliso, OFS

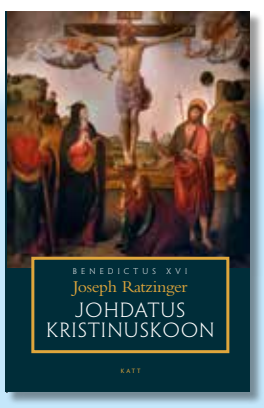

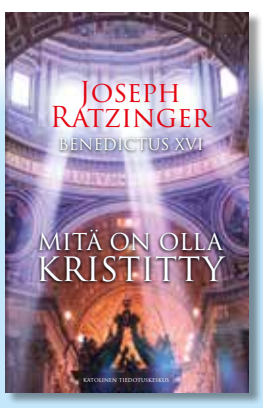

Uutuudet nyt verkkokaupastasi: katolinenkirjakauppa.net

Lyhyet

Caritas-kuulumiset Nytt-News

Adventtikeräys 2018: Parempi tulevaisuus tytöille Filippiineillä

Tämän vuoden adventtikeräyksellä tuetaan kesällä 2018 alkanutta tyttöjen hanketta Baguio Cityssä, Filippiineillä. Caritas tukee paikallisen nuorisojärjestön työtä haavoittuvassa asemassa olevien teinityttöjen parissa, jotta nämä saisivat evät parempaan elämään. Varsinkin köyhistä oloista tulevat tytöt ovat alttiita liian aikaisin alkaneille seurustelusuhteille, teiniraskauksille, päihteille ja koulunkäynnin keskeytymiselle. Hankkeella tuetaan tyttöjen itsetuntoa, ihmissuhdetaitoja ja ongelman ratkaisukykyä, jotta he saisivat rohkeutta vaikuttaa tulevaisuuteensa vaikeidenkin elämäntilanteiden keskellä.

Suomen Caritaksen Gloria Lapitan vieraili lokakuun aikana Filippiineillä seuraamassa tyttöjen hankkeen edistymistä. Lue lisää ja katso kuvat nettisivuiltamme: www.caritas.fi/filippiinit.

Tulevia tapahtumia Caritaksessa

Caritas järjestää tänä vuonna perinteiset Marrasmarkkinat Pyhän Henrikin seurakuntasalissa sunnuntaina 18.11. klo 10.30-14.30 sekä ensimmäistä kertaa Adventtimyyjäiset Pyhän Marian seurakuntasalissa sunnuntaina 2.12. klo 10.30-14.30. Tervetuloa jouluostoksille, osallistumaan arpajaisiin tai nauttimaan erilaisista herkuista! Caritas myy tänä vuonna muun muassa luostarissa valmistettua saippuaa, joulukynttilöitä sekä ruusukoita. Myyjäistuotoilla tuetaan Caritaksen toimintaa Suomessa ja maailmalla.

Tervetuloa myös vapaaehtoiseksi myyjäisiin tai myyjäisvalmisteluihin! Ilmoittautua voi Saralle sähköpostitse sara.nevalainen@caritas.fi tai puh. 040-0910036. Otamme myös ilolla vastaan lahjoituksia myyjäisiä ja arpajaisia varten.

Ystävyyden kahvila kokoontuu glögin äärellä joulukuussa

Keskiviikkona 12.12. klo 15-18 Caritaksen toimistolla on kuluvan vuoden viimeinen Ystävyyden kahvila sekä perinteinen Glögi-ilta, jonne kaikki ovat lämpimästi tervetulleita! Ystävyyden kahvila on kokoontunut kuukausittain Caritaksen toimistolla, ja toiminta jatkuu jälleen keväällä. Syksyn aikana kahvila on lisäksi retkeillyt kansallismuseoon, kaupunginmuseoon, silakkamarkkinoille sekä Hakasalmen huvilalle vapaaehtoisen sosiaaliohjaaja Hannelen johdolla. Ota yhteyttä toimistoomme, jos olet kiinnostunut vapaaehtoisuudesta ja haluaisit tulla kehittämään Ystävyyden kahvilan toimintaa yhdessä Caritaksen tiimin kanssa!

Lisätietoja / In English / på svenska:
www.caritas.fi

Autuas Nunzio Sulprizio pyhäksi nuorisosynodissa

Paavi Franciscus julisti pyhäksi 1800-luvulla eläneen Nunzio Sulprizion. Kanonisaatio tapahtui 14.10.2018 piispainsynodin XV varsinaisen yleiskokouksen yhteydessä, jonka teema oli "Nuoret, usko ja kutsumuksen etsiminen".

Pyhä Nunzio syntyi Pescosansonescossa Pescaran alueella 13.4.1817 ja kuoli vain 19-vuotiaana Napolissa 5.5.1836. Hän oli menettänyt isänsä Domenico Sulprizion ja pikkusiskonsa ollessaan vain 3-vuotias. Hänen tyhjän päälle jäänyt äitinsä Rosa Luciani meni naimisiin uudestaan, itseään paljon vanhemman miehen kanssa, mutta äitikin kuoli pian. Isäpuoli jätti pojan kasvamaan tämän isoäidin hoitoon, mutta hänkin kuoli jo vuonna 1826.

Silloin äidin setä Domenico Luciani otti pojan hoitoonsa ja samalla huonosti kohdelluksi avustajakseen. Nunzio joutui jo 9-10-vuotiaana tekemään raskasta työtä sepän pajassa; sen seurauksena hän sai jalkaansa haavan, joka uhkasi aiheuttaa kuolion. Aina kun hän ehti, Nunzio meni kirkkoon rauhoittumaan ja rukoilemaan tabernaakkelin äärellä.

1832 Nunzion setä Francesco Sulprizio kuuli Nunzion vaikeuksista ja otti tämän hoitoonsa. Sotilasuralla olevan Francescon asemapaikka oli Napolissa, ja siellä myös kuuluisa "köyhien isä", eversti Felice Wochinger tarjoutui auttamaan poikaa. Jalka saatiin jonkinlaiseen kuntoon, vaikka hän kulkiessaan joutuikin käyttämään keppiä. Lopulta Nunzio kuoli luusyöpään vain 19-vuotiaana.

Jo Nunzion viimeisten elinvuosien aikana napolilaiset olivat oppineet tuntemaan hänet nuorena miehenä, joka otti sairautensa kärsimykset vastaan esimerkillisellä kristillisellä hyväksynnällä ja joka rakasti Neitsyt Mariaa suurella hartaudella. Saadessaan hoitoa jalkaansa Nunzion kerrotaan sanoneen: "Jeesus kärsi paljon minun puolestani. Miksen siis minäkin kärsisi hänen puolestaan?" Hän myös asetti itselleen tehtävän: "Haluaisin kuolla voidakseni kääntää edes yhden syntisen." Nuoren elämänsä viimeiset ajat hän omisti köyhien auttamiselle. Hän toisti itselleen: "Pysy aina Herrassa, rohkaise heitä, sillä Hänestä on lähtöisin kaikki hyvä." Ei ihme, että häntä kutsuttiin nimellä "lu santariello" – "pikku pyhimyksemme".

Paavi Paavali VI julisti Nunzio Sulprizion autuaaksi vuonna 1963. Hänet on haudattu San Domenico Sorianon kirkkoon Napolissa. Hän on ainakin vammaisten, seppien, työläisten ja epäilemättä nyt myös nuorten suojelija.

Paavi Franciscus julisti nuorisosynodin aikana pyhäksi Nunzio Sulprizion, joka lyhyen elämänsä aikana ehti tehdä paljon pyytetöntä hyvää täynnä luottamusta Kristukseen.

katolinen.fi/VN/Zenit/Wikipedia

På svenska

Barn- och ungdomsarbetet *i Katolska kyrkan i Finland*

Målsättningen för Kyrkans ungdomsarbete är att propagera för den katolska tron så att den blir en integrerad del av individens personlighet och värdegrund. Varje individ borde, genom sättet hur han lever, vara exempel för andra vad det innebär att vara en troende katolik. I praktiken innebär det katolska barn- och ungdomsarbetet att man genom utbildning och goda exempel lär ut tron och sålunda fördjupar och stärker den.

Det katolska ungdomsarbetet kan omfatta olika slag av aktiviteter beroende på var man bor och till vilken kulturgemenskap man hör hemma. Barn- och ungdomsarbetet är ingen monolit utan förändras med tiden. Det bildar en holistisk helhet som omfattar den unga, hans föräldrar, lekmän, präster, diakoner, systrar samt religiösa ordnar och gemenskaper. Det är inte statisk utan dynamisk och är beroende av vem som leder och av dem som deltar i arbetet.

I praktiken består det katolska ungdomsarbetet i Finland av en formell och av en informell del. Den formella delen omfattar dels den officiella religionsundervisningen som ges i våra skolor (lagen om grundläggande utbildning) och dels kyrkans förberedelser av de unga för att motta de heliga sakramenten. Detta innebär att statsmakten och de lokala myndigheterna har ett betydande inflytande på hur den katolska tron förmedlas till unga katoliker. Processen är inte värdeneutral utan är beroende av undervisningsmaterialet och personen eller läraren som förmedlar och undervisar den katolska tron och värdegemenskapen. I Finland finns det lärare med de mest varierande tros- och erfarenhetsbakgrund. Vi har t.o.m. ateister som undervisar våra unga i våra skolar i den katolska tron och värden. Även vissa politiska partier försöker påverka hur den trosbaserade utbildningen borde utvecklas i en sekulär riktning. Bland annat de Gröna har visat ett intresse i denna fråga. Många kommuner i södra Finland bryter mer eller minde mot lagen. Den ortodoxa kyrkan har t.ex. åtalat Kyrkslätt kommun för att de bryter mot den. Då de olika religionerna presenteras för eleverna nämns i vissa fall inte ens den katolska kyrkan i motsats till den lutherska och ortodoxa kyrkan samt judendomen och islam. Katolicismen paketeras helt enkelt under en gemensam rubrik ”Kristendomen” tillsamman med kristna sekter och religiösa rörelser (Hbl 6.10.2018).

Det är staten i första och stiftet i andra hand som har ansvar för den officiella katolska undervisningen som ges i våra kommunala skolor. Stiftet kan inte påverka valet av de kommunala religionslärarna och den i verkligheten verkställda läroplanen, däremot kan stiftet delta i utvecklingen av läromaterialet tillsammans med myndigheterna. Denna verksamhet ligger direkt under biskop Teemu Sippo som grundat Stiftcenter för undervisning och kommunikation. Det operativa ansvaret har generalvikarien fader Raimo Goyarrola. Undervisningsavdelningen, som är en del av detta center, leds av direktör Osmo Vartiainen (opetus@katolinen.fi). Hans organisation ansvarar för att det katolska undervisningsmaterialet teologiskt är korrekt, ”up to date” och relevant för Finland. För den svenskspråkiga religionsundervisningen i våra grundskolor ansvarar Marko ”Pitkis” Pitkäniemi (tel. 046-6175314) och för mottagandet av sakramenten, första kommunion och konfirmation Sara Torvalds. Den svenskspråkiga formella undervisningen är inte underställd Stiftcenter för undervisning och kommunikation utan de två lärarna arbetar självständigt under biskopens ledning.

Bland trossamfunden i Finland, katoliker, ortodoxa, judar och muslimer, finns ett regelbundet samarbete då man utvecklar och planerar trosbaserad religionsundervisning.

De nya katolska religionsböckerna, också för gymnasiet, är på finska. Årligen säljs mellan 2000 – 4000 trosbaserade katolska skolböcker. Totalt undervisas ca 1600 barn i den katolska tron av ca 10 lärare. Den Katolska kyrkan i Finland har inte tillgång till en lista över de lärare vilka undervisar i den katolska tron i vårt land. Det finns heller ingen övervakning eller garanti för undervisningens akademiska nivå och att den är teologiskt korrekt eller relevant. Utbildningsstyrelsens ledning konstaterar:

”i den mån det finns andra arrangemang är de alltså olagliga och bygger på lokala idéer. Sådana finns det relativt gott om.” (Hbl 6.10.2018)

Osmo Vartiainen, direktören ansvarig för den officiella religionsundervisningen inom den Katolska kyrkan i Finland, påminner alla föräldrar om deras ansvar att ge barnen hemma undervisning i den katolska tron.

På Helsingfors universitets teologiska fakultet finns det för närvarande inga studenter som utbildar sig till katolska religionslärare. Det finns heller ingen professur i ämnet. Däremot har muslimerna en egen professur i islam.

BARN- OCH UNGDOMSARBETET I PRAKTIKEN

Förutom den officiella katolska undervisningen som ges i våra skolor har även församlingarna och vissa katolska organisationer omfattande ungdomsarbete. Ledande katolska organisationer i detta är Opus Dei och det Neokatekumala samfundet.

Katolska kyrkan i Finland följer allmänna anvisningar och rekommendationer gällande kyrkans barn- och ungdomsarbete. En svaghet är utbildningen och fortbildningen av lekmän och kanske också präster och andra som deltar i barn- och ungdomsarbetet. Detta innebär att det i viss mån är av ad hoc-natur beroende på vem som är och vill vara aktiv. Vi har inom den Katolska kyrkan i Finland ungdomsklubbar som träffas regelbundet, vi gör pilgrimsfärder till olika centra i Finland och utlandet. Omfattande arbete görs för att delta i ungdomssammankomster bl.a. i Polen, Rom, Tyskland och påvebesök bl.a. i Estland. Vi samarbetar med andra kristna ungdomsorganisationer och därmed har arbetet en ekumenisk dimension. Den största svagheten är saknaden av en katolsk skola.

FÖRSAMLINGARNA

Församlingarna ansvarar för utbildningen gällande sakramenten bl.a. första kommunion, konfirmation, barn- och ungdomsläger samt för aktiviteter riktade till unga. Här kunde församlingar-

▶▶▶

Lyhyesti

na upprätthålla aktuella websidor och ”blogs” riktade till unga. Församlingarna kunde även ha koordinator eller ansvarig för ungdomsarbete. Allt ansvar och arbete borde inte ligga hos kyrkoherden och prästerskapet utan föräldrarna borde som lekmän ta sitt pastorala barn- och ungdomsansvar.

Sankt Henriks församling har omfattande barn- och ungdomsverksamhet. Inom församlingen ordnas årligen kurser för i medeltal 50–70 barn (9–10 år) gällande första kommunionen och för 40–50 ungdomar (13–14 år) gällande konfirmation. Församlingen har även ordnat ”post vahvistusryhmä” för fortbildning efter konfirmationen upp till 18 år. Gruppen har möten, ofta hemma hos en familj, då man diskuterar katolska frågor såsom begreppet synd, caritas, de tio budorden, nåd etc. Ungdomar besöker också sjuka och gör dagsresor till olika orter. En gång i månaden ordnas diskussionsaftnar gällande temata från katekesen. Diskussionerna leds av en präst och följs upp av mässa.

Sankt Henriks församling ordar i samråd med det Neokatekumala samfundet ett konfirmationsläger varje sommar. Lägret är öppet för alla församlingar i Finland. Upp till 100 barn och unga deltar i lägret. Syster Barbara ordnar också årligen barnläger för barn och unga. I det två veckor långa sommarlägret deltar i medeltal ca 40 barn.

Fader Manuel Prado (manuelprado@katolinen.fi) leder den engelskspråkiga Catholic Students Club för över 18 åriga ungdomar som träffas två gånger i månaden. Klubben har idag ca 15 medlemmar och verksamheten består av diskussioner kring kaffe, möjlighet till bikt och mässa.

En ny ungdomsverksamhet inom Sankt Henriks församling är familjecirkeln (perhepiiri) som leds av fader Tuomas Nyyssölä (tuomas.nyyssölä@katolinen.fi) och syster Anna. Cirkeln riktar sig till barnfamiljer. Den första sammankomsten hölls i början på oktober i år.

Åbo församling ordnar utbildning för unga gällande första kommunion och konfirmation. Åbo församling har en aktiv ungdomsgrupp ”nuorten piiri” som består av ett 30-tal unga. Aktiviteterna är omfattande; utfärder, läger, vandringar i naturområden och fester. Ungdomen deltar även i katolska internationella läger i Europa bl.a. till Tyskland, ungdomsdagarna i Köln. De aktiva i denna grupp hjälper till i liturgin och mässan ofta som ministranter. Verksamheten är huvudsakligen på finska och i viss mån på engelska. De flesta deltagarna är invandrare. Åbo ordnar även barnläger. Ungdomen besöker tillsamman med Malta riddarna sjuka och hjälper till i logistik från hemmen/sjukhus till den heliga mässan. En betydande utmaning i Åbo gällande ungdomsarbetet är hur man upprätthåller aktiviteterna efter det att de unga blivit fullvuxna.

I Tammerfors församling ansvarar Sinikka Meurman (tel. 040-4197077) för den katolska skolundervisningen. Hon undervisar i 9 skolor klasserna 1-9 med totalt 90 elever.

Församlingen har religionsundervisning för unga som skall motta första kommunionen och konfirmation (ca. 30 unga). Församlingen ordnar en gång i månaden en ungdomskväll under fader Stans ledning. Verksamheten är omfattande och gäller religiösa frågor, resor etc. I medeltal deltar ca 20 unga i kvällsprogrammen av vilka hälften är invandrare. Verksamheten har ofta naturen av information för invandrare och gäller praktiska frågor om hur man lever i Finland. Ungdomarna är i åldern 14–18 år. Gemenskapsspråken är finska, engelska och polska. Tammerfors församling ordnar även sommarläger i Sastamala nära Vammala i en gammal prästgård. Mässor hålls i den medeltida Sankta Maria kyrkan. Målsättningen är att stärka den katolska identiteten. Barnen deltar i också Syster Barbaras sommarläger.

OPUS DEI

Opus Dei har omfattande verksamhet för unga (18–30 år). De bedriver två studenthem, ett för män, Tavasttähti, och ett för kvinnor, Silta-klubi. Vardera finns i Helsingfors. Deras ”approach” är holistisk och omfattar en helhet bestående av tro, spiritualitet, kultur, bön och mässor. Opus Dei upprätthåller även bl.a. böneskola för ca 20 aktiva unga. Förutom detta arrangerar Opus Dei i Finland en veckas lång sommarkurs med barn från bl.a. Finland, Sverige, Estland och Lettland. Kursen ordnas på Opus Dei lägercentrum i Heinola. Kursen är en förberedelse för första kommunion. Opus Dei bedriver även en sommarklubb kallad Silta-klubi.

Situationen i Finland är bra. Svårigheter i ungdomsarbetet gäller aktiveringen av föräldrar, språket och stiftets mångkulturella natur. Ungdomsverksamhet, förutom förberedelsekurser för mottagandet av första kommunion och bekräftelsens sakrament, inom församlingarna på svenska existerar inte. De gamla ungdomsorganisationerna såsom de katolska scouterna samt Juventus Catholica är blott minnen.

Den katolska ungdomsverksamheten borde kanske koordineras och styras mera holistisk. Information via Fides och Webben borde effektiveras och bättre koordineras. På det hela taget borde barn- och ungdomsarbetet få större synlighet i stiftet. En helhetsbild vart de unga kan söka sig för att vara del av en katolsk ungdomsgemenskap i kyrkan fattas. Här ligger ansvaret främst hos kyrkoherdarna och i andra hand hos föräldrarna. Föräldrarna har ett kritiskt ansvar för sina barns tro. De borde vara mera intresserade av hur den utvecklas för att vara stark genom hela livet, hur en sann katolsk tradition och gemenskap skapas inom familjen. Vi alla är kyrkan, inte endast den kyrkliga hierarkin.

Jan-Peter Paul

KIRJA Augustinus: Kristinuskoa vasta-alkajille

On ilmestynyt uusi mainio Augustinus-suomennos "De catechizandis rudibus" -teoksesta. Kuinka opetat kristinuskoa erilaisille ja eritasoisille oppilaille? Kuinka opetat niin, että kuulijat (ja opettaja itsekään) eivät tympäänny? Kuinka kuulijat ja ehkä opettaja itsekin tajuavat, mistä opetuksessa on kyse? Kuinka opettajan oma asenne, oppilaan ja opettajan mielentila vaikuttavat? Entä kirkon skandaalit tai opettajan omat erehdykset ja synnit?

Augustinuksen ohjeet ovat hyvin nykyaikaisia ja sopivat yleisestikin nykypedagogeille. Kirja käsittelee opetuksen sisältöä ja opetustapoja ja sisältää käytännön esimerkkejä, kuinka Augustinus itse opettaisi (pitkä ja lyhyt malliopetus).

Opetus on sopeutettava kuulijakunnan mukaan: "Puheeni mukautuu vaihtuvan tilanteen mukaan ja alkaa, kulkee ja päättyy eri tilanteissa eri tavoin. Olemme velkaa kaikille saman rakkauden, mutta samaa lääkettä ei tietenkään käytetä aina ja kaikille."

"Pidä sinäkin Jumalan rakkaus mielessäsi ja tee siitä kaiken opetuksesi päämäärä. Kerro kristinuskon kertomus niin, että oppilaasi uskoisi kuullessaan, toivoisi uskoessaan ja rakastaisi toivoessaan."

Timo Nisulan suomennos on sujuva ja helppolukuinen.

Katri Tenhunen

Augustinus: ***Kristinuskoa vasta-alkajille. Kasteopetuksen opas.*** Suom. Timo Nisula. Sley-Media, 104 s. Kirja on saatavilla myös Katolisesta kirjakaupasta.

TV-SARJA Ei särkynyt enkeli vaan

Kristuksen ristillä runneltu ruumis ja messussa murrettu ehtoollisleipä

Suomenkin tv:ssä tänä syksynä esitetty 6-osainen sarja irlantilaisesta katolisesta papista ja hänen seurakuntalaisistaan Luoteis-Englannissa oli kunnollista katsottavaa rehellisyydessään, outoa loppuhymistystä lukuunottamatta.

Sarjan nimi *Broken* oli kääntäjiltä jäänyt liian katolisena ehkä ymmärtämättä. Ainakin siitä oli tehty yhä muodikkaan enkelihömpän mukainen. *Särkyneellä enkelillä* ehkä haluttiin myös viitata pääosassa olleeseen pappiin, joka oli lapsena joutunut hyväksikäyttäjän uhriksi.

Kuitenkin kertomuksen kirjoittajan tarkoitus oli viitata Kristuksen runneltuun ruumiiseen, myös murrettuna ehtoollisleipänä. Ja samalla tietysti kirkon kärsiviin jäseniin, joiden elämästä filmi myös kertoi.

Filmiä oli kuvattu Liverpoolissa St. Francis Xavierin kirkossa. Kirjoittaja Jimmy McGovern, joka oli ollut tuon seurakunnan jäsen lapsena, kuvaa draamaansa sanoen: Se kertoo eukaristiasta (it was all about Eucharist).

Pääosan isä Michael Kerrigania näyttelee roolistaan palkittu Sean Bean.

Kaarina Koho
(The Tablet 15.9.2018)

LUKIJALTA Artikkelista ”15 väitettä Vatikaanin II kirkolliskokouksesta”

Monet kiitokset isä Tuomas Nyyssölälle erinomaisesta artikkelista "15 väitettä Vatikaanin II kirkolliskokouksesta" (Fides 10/2018, s. 14-15). Olen itse ajatellut sekä keskustellut ihmisten kanssa samoista asioista. Konsiili on ollut tärkeä tapahtuma kirkon historiassa ja niinpä siihen usein vedotaan milloin missäkin asiassa.

Usein tuntuu olevan niin että innoikkaimmat siteeraajat eivät itseasiassa ole lukeneet riviäkään yhdestäkään dokumentista tai sitten tulkitaan sisältöä äärimmäisen "yliallegorisesti". Suosittelenkin kaikille tutustumista konsiilin teksteihin, jotka ovat tärkeitä tekstejä ja hyödyllistä lukemista.

Erityisesti käsite "aktiivinen osallistuminen" on tulkittu aikojen saatossa lukemattomilla tavoilla ja sillä voi tietysti hyvällä tahdolla perustella monia asioita. Kuitenkin on painotettava että se ei todellakaan tarkoita, että jokaisella tulisi olla joku tehtävä liturgiassa. Harras rukouksellinen läsnäolo ja palvonta on jo sinänsä riittävää osallistumista. Ei ole kysymys vain fyysisestä toiminnasta.

Marko Pitkäniemi OFS
Helsinki

Ilmoitukset

ACADEMICUM CATHOLICUMIN SYKSYN 2018 LUENNOT

ACADEMICUM CATHOLICUMS FÖRELÄSNINGAR HÖSTEN 2018

TO 15.11. Ennen luentoa messu AC:n vainajien muistoksi klo 18.00.

Isä Tuomas Nyyssölä

Mitä Jumalasta voi tietää järjellä?
Ajatuksia Aristoteleelta.

TO 13.12. **TM Joona Korteniemi**

Lestadiolaisesta katolilaiseksi

Kaikille avoimet ja ilmaiset luennot pidetään Studium Catholicumin tiloissa (Ritarikatu 3 A, 3. krs) torstaisin klo 19. Ovet avautuvat klo 18.30 ja luentojen jälkeen on pieni kahvitarjoilu. Lämpimästi tervetuloa!

Föreläsningarna hålls på Studium Catholicum (Riddaregatan 3 A, 3. vån.), på torsdagskvällar kl 19. Dörrarna öppnas klo 18.30. De kostnadsfria föreläsningarna är öppna för alla intresserade och efteråt bjuds det på kaffe. Varmt välkomna!

Ohjeet jäsenmaksun (10 €) maksamiseen osoitteessa:
www.academicumcatholicum.blogspot.com

Raamattupiiri – Uutta toimintaa Henrikin srk:ssa!

- Olemme jo aloittaneet Paavalin kirjeistä. Sen jälkeen muut kirjat omalla vuorollaan: Mooseksen kirjat ja Joosuan kirja, historialliset kirjat, profeetat, viisauden kirjallisuus, deuterokanoniset kirjat, evankeliumit & Apostolien teot, Paavalin kirjeet & katoliset kirjeet, Ilmestyskirja.
- Kokoonnumme 2x kuussa keskiviikkona, klo 16.30–17.45 Pyhän Henrikin katedraalin seurakuntasalissa
- Hengellisenä johtajana isä Tri Nguyen
- Kaikki ovat tervetulleita!

Seuraavat kokoontumiset syksyllä:

• ke 21.11. • ke 5.12. • ke 19.12.

"Hän valaisisi teidän sisäiset silmänne näkemään, millaiseen toivoon hän on meidät kutsunut, miten äärettömän rikkaan perintöosan hän antaa meille pyhien joukossa."

Ef. 1:18

Ursuliinisisaret järjestävät hiljaisuuden retretin birgittalaissisarten vieraskodissa Turussa

KE 26.12.2018 – SU 30.12.2018

Retretin aihe:
Kristillinen toivo elämän lähteenä

Johdattelijana isä Tri Nguyen

Tiedustelut ja ilmoittautumiset: *ursuliinit@elisanet.fi, puh. +358 41 5442 454*
Retretin hinta: 200 €. Raamattu on otettava mukaan.

Kaikki kiinnostuneet ovat tervetulleita!

STUDIUMIN SYKSY 2018

3-Day Advent Retreat

November 23rd–25th, 2018 at
the Studium Catholicum: "Therefore glorify God in your body" (1 Cor 6:20).
A retreat on the theology of the body in the light of Advent with Sr. Sofie, OP

- Friday, November 23rd at 17.30–21.00
- Saturday, November 24th at 10.30–17.00
- Sunday, November 25th at 10.30–15.00

Places are limited. The fee is 25 eur. The deadline for registration and payment is November 7th. Please pay to the Studium Catholicum Nordea FI40 2001 2001 0002 81 and inform lucia.indren@studium.fi or 040 4145861

Tervetulotiimin syksyn ohjelma 2018

Kaikille katolisesta kirkosta kiinnostuneille sekä uusille että vanhoille jäsenille!
Esitelmiä (englanniksi ja suomeksi) eri aiheista.
Päivämäärät ja aiheet syksyn kokoontumisille:

- 11.11. Katolinen kirkko Kamerunissa klo. 15.00–17.00
- 9.12. Pikkujoulu klo. 15.00–17.00

Pikkujoulu/Pre-Christmas Party

- Sunnuntaina 9.12. klo 15.00–17.00 STUDIUM CATHOLICUMISSA

Kaikki ovat lämpimästi tervetulleeksi! Tulkaamme ja nauttimaan mielenkiintoisia ohjelmia ja herkullisia nyyttikestien ruokaa ja juomia eri maista.
Järjestäjäna Tervetulotiimi

- Sunday Dec. 9th, 15.00–17.00 at the STUDIUM CATHOLICUM

Everybody is very welcome! Let's gather to enjoy an interesting programme and delicious pot-luck food and beverages from different countries.
Organised by The Welcoming Team

Studium Catholicum
Ritarikatu 3A, 00170 HELSINKI
www.studium.fi

Akvinolaisen lukupiiri Studium Catholicumissa

Veli Gabrielin OP johtama lukupiiri tutustuu Tuomas Akvinolaiseen Summa Theologiaen pohjalta Studium Catholicumissa kerran kuukaudessa maanantai-iltana.
Tervetuloa! Maanantait 19.11, 10.12 klo 18.30–20.00

SUOMEN CARITAKSEN
ADVENTTIMYYJÄISET
PYHÄN MARIAN SEURAKUNTASALISSA
SUNNUNTAINA 2.12.
KLO 10.30-14.30

Caritas Adventsmarknad
söndagen den 2 december
kl. 10.30-14.30 i S:ta Marias församlingssal

Caritas Advent Bazaar
2nd December at 10:30-2:30
in St Mary's Parish Hall

TERVETULOA!
VÄLKOMMEN! * WELCOME!

Lisää tietoa/More information:
caritas@caritas.fi
www.caritas.fi
www.facebook.com/CaritasFinland

TÖÖLÖN HAUTAUSTOIMISTO
Caritas Seurakuntapalvelu - Helsinki
09 628 398
Mechelininkatu 32, Taivallahden kasarmirakennus
www.toolonhautaustoimisto.fi

Huom! Kaikkia ilmoittajia ja kirjoittajia pyydetään painokkaasti pitämään kiinni sivun 2 alalaidassa annetuista aineiston viimeisistä jättöpäivistä (deadline).
Toimitus ei voi taata, että viimeisen jättöpäivän jälkeen toimitettuja muutoksia ehdittäisiin huomioida. Deadline on aina 10 päivää ennen lehden julkaisupäivää, joka on kuukauden toinen perjantai.

Seurakunnat ja ohjelmat • Parishes and programs • 9.11.–16.12.

HELSINKI

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puh. 09-637853, fax 09-6224618. Sähköposti henrik@katolinen.fi. Kotisivu henrik.katolinen.fi.

• La 17.40 vesper, 18.00 aattomessu. Su 9.30 messu englanniksi, 11.00 päämessu, 12.30 erikielisiä messuja, perhemessu tai 13.00 gregoriaaninen messu, 18.00 iltamessu. Ma, ke, pe 18.00 messu, ti ja to 7.30 messu. Ke 17.30 ruusukkorukous, pe 17.30 adoraatio. Ke, la 19.30 Neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippiaika la 17.00-17.45 ja ma, ke, pe 17.30 sekä ennen sunnuntain messuja ja sopimuksen mukaan.
• *Sat. 17.40 Vespers, 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.30 Mass in English, 11.00 High Mass in Finnish, 12.30 Mass in other languages, Family Mass or 13.00 Gregorian Mass, 18.00 Mass in Finnish. Mon., Wed., Fri. 18.00 Mass in Finnish, Tues. and Thurs. 7.30 Mass in Finnish. Wed. 17.30 Rosary, Fri. 17.30 Adoration. Wed., Sat. 19.30 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Sat. 17.00-17.45, Mon., Wed., Fri. 17.30, as well as before Masses on Sunday and by appointment.*

10.11. la 10.00-12.45 ensikommuunio-opetus, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
11.11. su kirkkovuoden 32. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 11.15 messu Tapanilassa, 12.30 perhemessu, 13.45-17.45 adoraatio, 18.00 iltamessu
12.11. ma 18.30 johdantokurssi
17.11. la 10.45-13.00 vahvistusopetus, 16.00 perhepiiri kabinetissa, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
18.11. su kirkkovuoden 33. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 12.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 15.00 messu Porvoossa, 16.00 messu arameaksi, 18.00 iltamessu
19.11. ma 18.30 jatkokurssi
20.11. ti 14.00 seniorit, 18.00 Catholic Students' Club: ruusukko ja messu
21.11. ke 16.30 raamattupiiri
22.11. to 18.00 lectio divina kabinetissa
24.11. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
25.11. su Kristus, kaikkeuden kuningas: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 11.15 messu Tapanilassa, 12.30 messu italiaksi/Messa in italiano, 18.00 iltamessu
26.11. ma 18.30 johdantokurssi
27.11. ti 18.00 infotilaisuus katolisesta hautausmaasta seurakuntasalissa
1.12. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
2.12. su adventin 1. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 13.00 gregoriaaninen messu, 16.30 messu espanjaksi/Santa Misa en Castellano, 18.00 aattomessu
3.12. ma 18.00 kirjallisuuspiiri
4.12. ti 18.00 Catholic Students' Club: ruusukko ja messu
5.12. ke 16.30 raamattupiiri
6.12. to 11.00 messu isänmaan puolesta
8.12. la 10.45-13.00 vahvistusopetus, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
9.12. su adventin 2. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 11.15 messu Tapanilassa, 12.30 perhemessu, 13.45-17.45 adoraatio, 18.00 iltamessu
10.12. ma 18.30 johdantokurssi
15.12. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
16.12. su adventin 3. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 12.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 14.00 messu liettuaksi, 15.00 messu Porvoossa, 18.00 iltamessu

DIASPORA
Porvoo (ort. kirkko, Tattarinmalmi): 18.11., 16.12. su 15.00
Tapanila (Veljestentie 6, Helsinki): 11.11., 25.11., 9.12. su 11.15

Harjoittelemme messun lauluja
Pyhän Henrikin seurakuntasalissa
ke 14.11. klo 17-18.
Kaikki kiinnostuneet tervetuloa!
Pyhän Henrikin yhdistys ry
Marko Pitkäniemi ja Kaarina Koho

Pyhän Marian seurakunta

Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Puh. 09-2411633, fax 09-2411634. Sähköposti maria@katolinen.fi. Kotisivu maria.katolinen.fi.

• La 9.30 (tai 11.00, katso ohjelma alla) messu, 18.00 aattomessu suomeksi. Su 9.30 ruusukkorukous, 10.00 päämessu suomeksi, 11.30 (1. su ruotsi, 2. su perhemessu suomeksi, 3. su vietnami, 4. su perhemessu suomeksi, 5. su saksa), 12.45 messu afrikkalaisille, 14.30 messu tagalogiksi (2. ja 4. su), 16.00 messu puolaksi, 17.30 ruusukkorukous englanniksi, 18.00 messu englanniksi. Ma, ke, pe 7.30 laudes, 8.00 messu. Ma, ti, ke, to, pe 17.15-17.50 adoraatio, 18.00 iltamessu. Ke 17.15-17.50 adoraatio ja ainaisen avun Jumalanäidin novena, 18.45 novena englanniksi, pe 17.15-17.50 adoraatio ja Jumalan laupeuden ruusukko, 18.45 ruusukko englanniksi. Kuukauden 1. pe 17.00-18.00 rippitilaisuus, 18.45-24.00 adoraatio Jeesuksen pyhän sydämen kunniaksi. Kuukauden 1. la 9.30 pyhä messu Neitsyt Marian tahrattoman sydämen kunniaksi, messun jälkeen ruusukko. Rippitilaisuus ma, ti, ke, to, pe, la 16.45–17.05, su 9.30-9.50 ja 17.30–17.50. Seurakunnan kanslia avoinna ma-pe 10.00-14.00.
• *Sat. 9.30 (or 11.00, see programme below) Mass in Finnish, 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.30 Rosary in Finnish, 10.00 High Mass in Finnish, 11.30 (1st Sun. Swedish, 2nd Sun. Family Mass in Finnish, 3rd Sun. Vietnamese, 4th Sun. Family Mass in Finnish, 5th Sun. German), 12.45 Mass for Catholics from Africa, 14.30 Mass in Tagalog (2nd and 4th Sun.), 16.00 Mass in Polish, 17.30 Rosary in English, 18.00 Mass in English. Mon., Wed., Fri. 7.30 Laudes, 8.00 Mass in Finnish. Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri. 17.15-17.50 Adoration, 18.00 Mass in Finnish. Wed. 18.45 Our Lady of Perpetual Help Novena in English, Fri. 18.45 Rosary in English. 1st Fri. of the month 17.00-18.00 Confessions, 18.45-24.00 Adoration in honor of the Sacred Heart of Jesus. 1st Sat. of the month 9.30 Holy Mass in honor of the Immaculate Heart of Mary, Rosary to follow Mass. Confessions Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri., Sat. 16.45-17.05, Sun. 9.30-9.50 and 17.30-17.50. Parish office open Mon.–Fri. 10.00-14.00.*

11.11. su kirkkovuoden 32. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 lastenmessu, 12.45 messu afrikkalaisille/Mass for Catholics from Africa, 14.30 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
18.11. su kirkkovuoden 33. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu vietnamiksi, 12.45 messu afrikkalaisille/Mass for Catholics from Africa, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
25.11. su Kristus, kaikkeuden kuningas: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 perhemessu suomeksi, 12.45 messu afrikkalaisille/Mass for Catholics from Africa, 14.30 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
1.12. la 9.30 messu suomeksi, 10.30 messu malayalamiksi, 18.00 messu suomeksi
2.12. su adventin 1. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 12.45 messu afrikkalaisille/Mass for Catholics from Africa, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
5.12. ke 8.00 messu suomeksi, 14.00 messu suomeksi ja Maria-klubi, 18.00 messu suomeksi
6.12. to Pyhän Marian kirkon vihkimisen (1954) vuosipäivä ja Suomen itsenäisyyspäivä: 10.00 messu suomeksi, 18.00 messu suomeksi
9.12. su adventin 2. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 perhemessu suomeksi, 12.45 messu afrikkalaisille/Mass for Catholics from Africa, 14.30 messu tagalogiksi / Mass in Tagalog, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
16.12. su adventin 3. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu vietnamiksi, 12.45 messu afrikkalaisille/Mass for Catholics from Africa, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA
Espoo (Olarin kappeli, Kuunkehrä 4): 2.12. su 16.00
Hyvinkää (Vanha kirkko, Uudenmaankatu 13): 24.11., 15.12., 26.1., 23.2., 23.3., 27.4., 1.6. la 16.00
Karjaa (Pyhän Katariinan kirkko, Lärkkullantie 26): 10.11., 8.12., 12.1., 9.2., 9.3., 13.4., 11.5. la 14.00
Nummi-Pusula (yksityinen kappeli, Sitarlantie 448): 17.11., 1.12., 15.12. la 16.00, 25.12. ti 10.00

TURKU

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta

Ursininkatu 15a, 20100 Turku. Puh. 02-2314389, fax 02-2505090. Sähköposti birgitta@katolinen.fi. Kotisivu birgitta.katolinen.fi.

• Su 9.00 messu latinaksi, ruotsiksi tai suomeksi, 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, kuukauden 1. su: 12.30 messu puolaksi, kuukauden 2. su: 12.30 messu vietnamiksi, 18.00 iltamessu englanniksi. Ke, pe, la 7.30 aamumessu, ti, to 18.00 iltamessu. To 17.30 adoraatio. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan.
• *Sun. 9.00 Mass in Latin, Swedish or Finnish, 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 1st Sunday of each month: 12.30 Mass in Polish, 2nd Sunday of each month: 12.30 Mass in Vietnamese, 18.00 Mass in English. Wed., Fri., Sat. 7.30 Mass in Finnish, Tues., Thurs. 18.00 Mass in Finnish. Thurs. 17.30 Adoration. Confessions half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)*

9.11. pe 18.00 messu Porissa
10.11. la 10.00 messu ruotsiksi Ahvenanmaalla/Mässa på Åland
11.11. su kirkkovuoden 32. sunnuntai: 9.00 messu suomeksi, 10.30 päämessu, 12.30 messu vietnamiksi, 15.00 messu Eurajoella, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
17.11. la 9.30 katekeesi, 13.00 perhemessu
18.11. su kirkkovuoden 33. sunnuntai: 9.00 messu latinaksi, 10.30 päämessu, 12.30 messu tagaloksi/Mass in Tagalog, 15.00 messu Eurajoella, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
24.11. la 10.00 messu ruotsiksi Ahvenanmaalla/Mässa på Åland
25.11. su Kristus, kaikkeuden kuningas: 9.00 messu suomeksi, 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
2.12. su adventin 1. sunnuntai: 9.00 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 10.30 päämessu ja joulubasaari, 12.30 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 15.00 messu Eurajoella, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
6.12. to 10.30 messu isänmaan puolesta
8.12. la autuaan Neitsyt Marian perisynnitön sikiäminen: 9.00 messu, 10.00 messu ruotsiksi Ahvenanmaalla/Mässa på Åland
9.12. su adventin 2. sunnuntai: 9.00 messu suomeksi, 10.30 päämessu, 12.30 messu vietnamiksi, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
14.12. pe 18.00 messu Porissa
15.12. la 9.30 katekeesi, 13.00 perhemessu
16.12. su adventin 3. sunnuntai: 9.00 messu latinaksi, 10.30 päämessu, 12.30 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog, 15.00 messu Eurajoella, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

KATEKEESI 17.11., 15.12. la 9.30

DIASPORA
Ahvenanmaa (ev.lut. kirkko, St.Mårtensgården, Hindersböle): 10.11., 24.11., 8.12., 22.12. la 10.00
Eurajoki (ev.lut. kirkko, Kukkapolku 2): 11.11., 18.11., 2.12., 16.12. su 15.00
Pori (ort. kirkko, Maantiekatu 46): 9.11., 14.12. pe 18.00, 25.12. ti 16.00

JYVÄSKYLÄ

Pyhän Olavin seurakunta

Yrjönkatu 36, 40100 Jyväskylä. Puh. 014-612659, fax 014-612660. Sähköposti olavi@katolinen.fi. Kotisivu olavi.katolinen.fi.

• Su 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi. Ma 18.00 messu, ti 7.00 messu sisarten kappelissa, 18.00 gregoriaaninen messu, ke 18.00 messu, to 18.00 adoraatio ja 18.30 messu, pe 7.00 messu sisarten kappelissa. La 10.00 messu (kerran kuussa perhemessu 12.15). Parannuksen sakramentti ma, ti, ke, to 17.30-17.55, la 9.30-10.55 ja su 10.00-10.25 tai sopimuksen mukaan.
• *Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass, 12.00 Mass in English. Mon. 18.00 Mass, Tues. 7.00 Mass in Sisters' Chapel, 18.00 Gregorian Mass, Wed. 18.00 Mass, Thurs. 18.00 Adoration and 18.30 Mass, Fri. 7.00 Mass in Sisters' Chapel. Sat. 10.00 Mass (Family Mass in Finnish once a month at 12.15). Confessions Mon., Tues., Wed., Thurs. 17.30-17.55, Sat. 9.30-10.55. and Sun. 10.00-10.25 or by appointment. For the latest updated program, see olavi.katolinen.fi.*

11.11. su kirkkovuoden 32. sunnuntai: 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
12.11. ma 7.00 messu, Suomen ekumeenisen neuvoston kokous, 18.00 iltarukous
15.11. to 14.00 messu senioreille
17.11. la 9.00 lauantaikurssin alkuhartaus, 12.30 perhemessu
18.11. su kirkkovuoden 33. sunnuntai: 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
25.11. su Kristus, kaikkeuden kuningas: 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
2.12. su adventin 1. sunnuntai: 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
8.12. la autuaan Neitsyt Marian perisynnitön sikiäminen: 9.00 lauantaikurssin alkuhartaus, 12.30 perhemessu
9.12. su adventin 2. sunnuntai: 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
16.12. su adventin 3. sunnuntai: 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English

LAUANTAIKURSSI 17.11., 8.12. la 9.00

TAMPERE

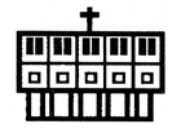

Pyhän ristin seurakunta

Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere. Puh. 03-2127280. Sähköposti risti@katolinen.fi. Kotisivu risti.katolinen.fi.

• Su 10.00 ruusukkorukous, 10.30 päämessu, 16.30 ruusukko englanniksi, 17.00 messu englanniksi. Ma, ke, to, pe 18.00 messu. Ke 17.40 vesper, ti, to ja pe 18.30 adoraatio. La messuaika vaihtelee. Rippi joka päivä puoli tuntia ennen messua tai sopimuksen mukaan. Huom. matkat, katekeesipäivät ja lastenkerhot yms. saattavat aiheuttaa muutoksia arkimessujen aikoihin. Varsinkin lauantain messuajat vaihtelevat. Tarkista ajat kirkon ilmoitustaululta.
• *Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 16.30 Rosary in English, 17.00 Mass in English. Mon., Wed., Thurs., Fri. 18.00 Mass. Wed. 17.40 Vespers, Tues., Thurs. and Fri. 18.30 Adoration. Sat. Mass time varies. Confessions every day half an hour before Mass or by appointment. Please check the bulletin board at the back of church for possible changes. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)*

10.11. la 9.50 katekeesi, 14.00 perhemessu, 17.00 nuortenilta
11.11. su kirkkovuoden 32. sunnuntai: 10.30 messu suomeksi, 11.30 opetus ensikommuuniota varten, 17.00 messu englanniksi/Mass in English

Yhdistykset • Societies • Muut • Others

17.11. la 10.30 perhemessu, 11.00 lastenkerho
18.11. su kirkkovuoden 33. sunnuntai: 10.30 messu suomeksi, 14.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
25.11. su Kristus, kaikkeuden kuningas: 10.30 messu suomeksi, 12.00 messu vietnamiksi, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
27.11. ti 14.00 messu senioreille
2.12. su adventin 1. sunnuntai: 10.30 messu suomeksi, 12.00-16.00 retretti vietnamiksi, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
7.12. pe 18.00 iltamessu, 18.30 adoraatio, 19.00 lectio divina englanniksi/Lectio Divina in English
9.12. su adventin 2. sunnuntai: 10.30 messu suomeksi, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
15.12. la 9.50 katekeesi, 12.00 lastenkerho, 14.00 perhemessu, 17.00 nuortenilta
16.12. su adventin 3. sunnuntai: 10.30 messu suomeksi, 14.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.00 messu englanniksi/Mass in English

Katekeesi 10.11., 15.12. la 9.50

Diaspora
Hämeenlinna (Huom.! ort. kirkko, Erottajakatu 2): su klo 15.00: 2.12.
Kokkola (ort. rukoushuone, Katariinankatu 3): klo 16.00: su 25.11., su 9.12., ke 26.12.
Kristiinankaupunki (yksityiskodissa, lisätietoja seurakunnasta): pe klo 18.00: 7.12.
Pietarsaari (Pyhän Mikaelin kappeli, Kappelintie 5): klo 12.00: la 10.11., su 25.11., la 1.12., su 9.12., ke 26.12.
Seinäjoki (seurakuntasali, Lakeuden Risti, Ala-Kuljunkatu 1): la klo 18.00: 24.11., 15.12. Huom.! 19.00
Vaasa (Jeesuksen pyhän sydämen kappeli, Rauhankatu 8 C 22): klo 16.00: la 10.11., la 17.11., la 1.12., la 8.12., ti 25.12. Huom.! 17.00

KOUVOLA

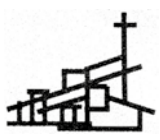

Pyhän Ursulan seurakunta

Valimontie 1, 45100 Kouvola. Puh. 05-5444 110. Sähköposti ursula@katolinen.fi. Kotisivu ursula.katolinen.fi.

• Su 11.00 (1., 2., 4. ja 5. su) tai 18.00 (3. su) päämessu. Ti, ke, to ja pe 18.00 iltamessu. Pe 17.30 adoraatio. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messua ja sopimuksen mukaan.
• *Sun. 11.00 Mass in Finnish (1st, 2nd, 4th and 5th Sun.) or 18.00 (3rd Sun.). Tues., Wed., Thurs., Fri. 18.00 Mass in Finnish. Fri. 17.30 Adoration. Confessions half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities.*

11.11. su kirkkovuoden 32. sunnuntai: 11.00
18.11. su kirkkovuoden 33. sunnuntai: 18.00
25.11. su Kristus, kaikkeuden kuningas: 11.00 messu ja vahvistuksen sakramentti
2.12. su adventin 1. sunnuntai: 11.00 messu
8.12. la autuaan Neitsyt Marian perisynnitön sikiäminen: 11.00 messu
9.12. su adventin 2. sunnuntai: 11.00 messu
16.12. su adventin 3. sunnuntai: 18.00 messu

DIASPORA
Hamina: Sopimuksen mukaan seurakuntalaisten kodeissa
Kotka (ort. seurakuntakeskus, Kymenlaaksonkatu 2): 11.11., 9.12. su 16.00
Lahti (ort. kirkko): klo 15.00: Huom.! ei messua 25.11., la 1.12, su 23.12.
Lappeenranta (Linnoituksen ort. kirkko): 18.11., 16.12. su 12.00

KATEKEESI
Kouvola (seurakuntasali): 24.11. la 11.00
Lahti (ort. kirkon seurakuntasali): 1.12. la 13.00
Kotka (Langinkoskentie 1): 4.12. ti 17.00
Lappeenranta: joka kuukauden kolmantena sunnuntaina ennen messua

OULU

Nasaretin pyhän perheen seurakunta

Liisantie 2, 90560 Oulu. Puh ja fax 08-347834. Sähköposti perhe@katolinen.fi. Kotisivu perhe.katolinen.fi

• Su 10.00 messu englanniksi, 11.15 päämessu. Ma, ti, ke, pe 17.00 iltamessu, to 17.00 adoraatio ja messu. Ti, ke, la 19.30 neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippitilaisuus pe 17.00-18.00, puoli tuntia ennen messua ja sopimuksen mukaan. Messuja myös muissa kaupungeissa. (Katso alempana kohta "diaspora".)
• *Sun. 10.00 Mass in English, 11.15 High Mass in Finnish. Mon., Tues., Wed., Fri. 17.00 Mass in Finnish, Thurs. 17.00 adoration and Mass in Finnish. Tues., Wed., Sat. 19.30 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Fri. 17.00-18.00, half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)*

11.11. su kirkkovuoden 32. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä
18.11. su kirkkovuoden 33. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Kemissä
25.11. su Kristus, kaikkeuden kuningas: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Kajanissa
2.12. su adventin 1. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Torniossa
8.12. la autuaan Neitsyt Marian perisynnitön sikiäminen: 11.30 messu
9.12. su adventin 2. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä
16.12. su adventin 3. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Kemissä

DIASPORA
Kajaani (Kirkkokatu 17): 25.11. su 17.30
Kemi (Lehtokatu 31): 18.11., 16.12. su 17.00
Tornio (Lukiokatu 1): 2.12. su 17.00
Raahe (Brahenkatu 12): ei tänä aikana
Rovaniemi (Ounasvaarantie 16): 11.11., 9.12. su 17.30

Adoraatio ja messu 7.12. klo 12.00-17.00. Tervetuloa rukoilemaan!

KUOPIO

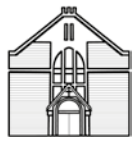

Pyhän Joosefin seurakunta

Lönnrotinkatu 24, 70500 Kuopio. Puh. 044-3657142, 0449744608. Sähköposti joosef@katolinen.fi. Kotisivu joosef.katolinen.fi.

• Su 11.00 päämessu. Ma, ti, ke, pe 18.00 messu. Pe 17.30 adoraatio. (Ei adoraatiota juhlapyhinä.) La 19.00 Neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippiaika su 10.30-10.50 ja sopimuksen mukaan.
• *Sun. 11.00 High Mass in Finnish. Mon., Tues., Wed., Fri. 18.00 Mass in Finnish. Fri 17.30 Adoration. (No Adoration on Feast Days.) Sat. 19.00 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Sun. 10.30-10.50 and by appointment.*

10.11. la 13.00 messu Savonlinnassa
11.11. su kirkkovuoden 32. sunnuntai: 10.00 messu Joensuussa, 11.00 päämessu, 17.00 messu Mikkelissä (Huom.! aika)
17.11. la 10.00 messu ja ensikommuunio
18.11. su kirkkovuoden 33. sunnuntai: 10.00 messu Joensuussa, 11.00 päämessu, 18.00 messu Mikkelissä (Huom.! paikka ja aika)
25.11. su Kristus, kaikkeuden kuningas: 10.00 messu Joensuussa, 11.00 messu Mikkelissä, 11.00 päämessu
1.12. la 10.00 messu ja ensikommuunio
2.12. su adventin 1. sunnuntai: 10.00 messu Joensuussa, 11.00 päämessu
8.12. la 13.00 messu Savonlinnassa
9.12. su adventin 2. sunnuntai: 10.00 messu Joensuussa, 11.00 päämessu
16.12. su adventin 3. sunnuntai: 10.00 messu Joensuussa, 11.00 päämessu

Diaspora
Mikkeli (Lähemäen seurakuntatalo, Paukkulantie 27): 11.11. su 17.00 (Huom.! aika), 18.11. su 18.00 (Huom.! aika ja paikka: Ristimäenkatu 17, 2. krs), 25.11. su 11.00
Savonlinna (Pikkukirkko, Olavinkatu 29): 10.11., 8.12. la 13.00
Joensuu (Kaislakatu 6): joka sunnuntai klo **10.00**
Lieksa (Tukipiste, Asema-aukio 2): –

Hiippakunnan kuuria

Piispantalo: Rehbinderintie 21, 00150 Helsinki, 09-6877460, hiippakunta@katolinen.fi. • **Taloustoimisto:** 050-4621522 (ma-pe 11-15), ekonomi@katolinen.fi.
• **Opetusosasto**: Kuusitie 6, 00270 Helsinki, 050-5440871, opetus@katolinen.fi.
Katolinen tiedotuskeskus: Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki, 09-6129470, info@katolinen.fi • **Julkaisuosasto:** katri.tenhunen@katolinen.fi • **Viestintäosasto:** marko.tervaportti@katolinen.fi.

Keskukset

Suomen Caritas

Kuusitie 6, 00270 Helsinki. Puh. 0400 911874. Sähköposti caritas@caritas.fi. Kotisivu www.caritas.fi. Toimisto on avoinna klo 9-17 maanantaista torstaihin ja perjantaisin klo 9-15.

Studium Catholicum

Ritarikatu 3 b A, 00170 Helsinki. Puh. 09 612 06711, fax 09 61206710. Sähköposti: kirjasto@studium.fi • **Kirjasto** on avoinna maanantaina, tiistaina, keskiviikona ja perjantaina 13-18, sekä torstaina 9.30-18 • **Messut** maanantaisin (englanniksi) ja perjantaisin (suomeksi) klo 12.00; tiistaisin, keskiviikkoisin ja torstaisin klo 7.30 • **Holy Mass** at 12.00 on Mondays (in English) and Fridays (in Finnish); at 7.30 a.m. on Tuesdays, Wednesdays and Thursdays (in English). • www.studium.fi.

Yhdistykset & yhteisöt

Academicum Catholicum

Kaikille avoimet ja ilmaiset luennot pidetään Studium Catholicumin tiloissa (Ritarikatu 3A, 3. krs) torstai-iltaisin klo 19.00. Ovet avautuvat klo 18.30, ja luentojen jälkeen on pieni kahvitarjoilu. Sydämellisesti tervetuloa! • Föreläsningarna hålls på Studium Catholicum (Riddaregaran 3A, 3. vån.), på torsdagskvällar kl 19. Dörrarna öppnas kl 18:30. De kostnadsfria föreläsningarna är öppna för alla intresserade och efteråt bjuds det på kaffe. Varmt välkomna!

Birgittalaisoblaatit

Birgittalaisoblaatit – luostarisääntökunnan maallikkojen ryhmä Turussa. Kotisivut: www.kolumbus.fi/birgitta.turku/oblaatit. Birgittalaisoblaatit kokoontuvat noin kerran kuukaudessa Turun birgittalaisluostarissa moderaattorin, isä Toan Tri Nguyenin ja ylisisaren äiti M. Bernabé O.Sss:n johdolla. Yhteyshenkilö: Raija Markkula, e-mail: raija.markkula7@gmail.com, puhelin: 040 578 3024

Catholic Students' Club

Rosary and Holy Mass or Adoration in Latin and English in St. Henry's Cathedral on the following Tuesday evenings at 18.00: • **November 20 • December 4 & 18 •** Afterwards, a nice get-together. Many other activities as well. More information: cschelsinki.wordpress.com.

Fransiskaanimaallikot – OFS

Ordo Franciscanus Saecularis • Syksy 2018 – 70. toimintavuosi • Ohjelmalliset kokoukset tiistaisin, kerran kuukaudessa klo 16-18 Pyhän Marian seurakuntasalissa. • Syksyn ohjelmaa: • **17.11.** Hiljentymispäivä San Damianon keskuksessa Porlammella. • **11.12.** Suomen keskiajan katolisista piispoista /Johannes Rein. • Kokouksen jälkeen mahdollisuus iltamessuun klo 18 • Lisätietoja: fransiskaanimaallikot.blogspot.fi.

Gregorius-yhdistys

Societas Sancti Gregorii Magni • Kotisivu gregoriusyhdistys.wordpress.com. • Puheenjohtaja Marko Tervaportti, mtervaportti@gmail.com. Moderaattori Anders Hamberg. • Messuista ilmoitetaan yhdistyksen Facebook-sivulla, jota kaikki pääsevät lukemaan.

Jeesuksen pyhän sydämen maallikot – SCJ

Moderaattori Peter Gebara SCJ. Puheenjohtaja Silvia Bertozzi, silvia.bertozzi@gmail.com. • Helsinki: yhdyshenkilö Silvia Bertozzi, silvia.bertozzi@gmail.com. • Helsingin kokoukset joka kuukauden ensimmäisenä torstaina Pyhän Marian seurakuntasalissa iltamessun ja adoraation jälkeen. • Tampere: Yhdyshenkilö Sinikka Meurman, gsm 040-4197077, E-mail sinikka.meurman@gmail.com • Turku: Yhdyshenkilö Hilkka Bernard, gsm 040-5243676, E-mail hilkka.bernard@hotmail.com

Karmeliittamaallikot – OCDS

Ordo Carmelitarum Discalceatorum Saecularis • Vastuuhenkilö Heidi Tuorila-Kahanpää OCDS, gsm 050-3410248, email kahanpaa@ulc.jyu.fi. Postitusosoite Sepeteuksent. 19 B 00760 Helsinki. • www.sites.google.com/site/karmeliittamaallikot.

Katolista elämää -jatkokurssi

Henrikin seurakuntasalissa kaikille uusille, tuleville ja vanhoille katolilaisille seuraavina päivinä klo 18.30: • **19.11.** Isä Oskari Juurikkala ja Vatikaanin II kirkolliskokous: mitä, miksi, mitä seurauksia. • **17.12.** Isä Tri ja katolinen käsitys taivaasta. • Tarjolla on hengen ravinnon lisäksi myös ruumiin ravintoa kahvin ja pullan muodossa. Tervetuloa!

Kirjallisuuspiiri

kokoontuu Henrikin seurakuntasalissa klo 18 seuraavina päivinä: • **3.12.** Oman valinnan mukaan joku (tai kaikki) seuraavista runokirjoista: Jadepuu, Suuri tuuli, Syksyn ääni, Virralla. • Kaikki kirjojen ystävät, tervetuloa!

Maallikkodominikaanit – OP

Laici ordinis praedicatorum • Vastuuhenkilö: Nikodemus Heikman OP, puh. 050-564 0686, sähköposti: nikodemus.heikman@gmail.com. Kotisivu maallikkodominikaanit.blogspot.fi.

Maria-klubi

Maria-klubi kokoontuu pyhän Marian kirkkoon messuun klo 14.00 kuukauden ensimmäisenä keskiviikkona. Sen jälkeen kahvitus srk-salissa ja ohjelma ja seurustelua. • **5.12.** Ihmeparantumiset – mitä mieltä? Keskustelua. • Tervetuloa uudet ja vanhat!

Marian legioona

kokoontuu joka perjantai Pyhän Marian seurakuntasalissa iltamessun ja adoraation jälkeen noin klo 19. • Legion of Mary meets every Friday at St. Mary's parish hall after the Mass and adoration, ca. at 19:00.

Seniorit

Tiistaina **20.11.** messu Pyhän Henrikin katedraalissa kello 14.00 ja sen jälkeen kahvitilaisuus seurakuntasalissa. Tervetuloa.

Suomen Samaritas-apu ry

Finlands Samaritas-hjälp rf • Kotisivu sites.google.com/site/suomensamaritas • Pankkiyhteys FI81 1478 3000 7283 16 • Sihteeri Miira Kuhlberg, gsm 044-3336767, E-mail miira.makela@welho.com.

Reliikkien vierailu loi ainutlaatuisen tunnelman

Pyhän Jeesus-lapsen Teresan ja hänen pyhien vanhempiensa Louis ja Zélie Martinin reliikit vierailivat Pohjoismaissa. Suomessa reliikkejä saatiin kunnioittaa 25.-29.10.2018.

Kun Pohjoismaisten katolisten piispojen päätöksellä pyhäinjäännökset lähtivät kiertueelle ja saapuivat lopulta Suomeen, niitä oli jo odotettu yhtäältä hartaasti rukoillen mutta toisaalta myös hyvän tahtoisella uteliaisuudella tätä hieman epätavanomaista tapahtumaa kohtaan. Valmistelevia luentoja järjestettiin seurakunnissa ja Studium Catholicumissa pyhän Teresan elämästä ja opetuksesta pyhyyteen, hänen yrittäjävanhempiensa perhe-elämästä sekä reliikkien tieteellisestä tutkimuksesta nykypäivänä. Erityisesti maallikkokarmeliitat olivat aktiivisia käännöstyössä ja tapahtuman esilläpitämisessä.

Vihdoin, reliikkien matkattua Liseuxstä yli neljä viikkoa ja 10 000 kilometriä, ne saapuivat Norjan Nordkapista Jäämeren hyytävästä kylmyydestä ”etelään”, Ouluun. Matkaa kahdella käyttöön lahjoitetulla autolla tekivät kaksi pyhän Johannes evankelistan sääntökuntaan kuuluvaa veljeä Syméon ja diakoni Fabian sekä kolme autonkuljettaa. Nasaretin pyhän perheen seurakunta otti pyhäinjäännökset sydämellisesti vastaan. Arki-illan juhlalliseen messuun tuli kirkko täyteen perheitä. Alttarille tuodut esirukouslaput ja erilliset terveiset vieraskirjaan kokemuksista ja tuntemuksista olivat sävyltään täynnä kiitosta: esimerkistä, koetusta pyhyyden tunnelmasta ja armon vaikutuksista henkilökohtaisessa rukouksessa ja elämän pohdinnassa.

Kuvat yllä ja oikealla: Veli Gabriel Salmela OP seurasi reliikkien matkaa Suomessa. Hän totesi vaikuttuneena: ”Kaikkialla seurakunnissa saapuminen ja vastaanotto oli iloinen ja harras. Ainutkertaisuutta korostivat kirkoissa erityinen ruusujen väriloisto ja runsaus – käsinkosketeltava rukouksen ja syvän hiljaisen kunnioituksen ilmapiiri. Yötä myöten reliikkien ääressä vietettiin aikaa valvoen. Muisto- ja vieraskirjaan sekä suullisesti kertyi todistuksia armon vaikutuksista ja erityisen pyhyyden kokemuksista pyhäinjäännösten äärellä sekä kiitollisuus saada kokea tämä. Pyhän Jeesus-lapsen Teresan eläessään lupaama missio toteutui: hän kutsui ja innosti lukemattomia ihmisiä pyhyyden pienelle tielle.”

Oikealla alla: Oulun kirkkoherra isä Donbosco Thomas oli vaikuttunut reliikkien vierailusta: ”Tapahtuma oli seurakuntalaisille uskon uudistumisen ja vahvistumisen hetki. Koko yön yli kestäneessä vigiliassa rukoili yli sata uskovaa, ja rukouspyyntöjen kori oli täynnä. Vallitsi ihana ilmapiiri!”

Vasemmalla: Turun seurakunnan diakoni Eze Charles Nwoko totesi: ”Oli valtavan suuri kunnia saada tämän kirkonopettajan ja hänen vanhempiensa reliikit Turkuun! Hieno kuoromme Schola Gregoriana Aboensis lauloi muun muassa Ramus virens olivarumin, keskiaikaisen katolisen 'maammelaulun'. Päivän mittaan eri ryhmät kävivät kunnioittamassa reliikkejä laulaen ja rukoillen: nuoret, Maltan ritarit, perheet jne. Päivä päättyi pyhään messuun ja suureen kiitokseen Jumalalle, joka pyhiensä kautta puhuu meille ja näyttää meille yksinkertaisuuden ja hartauden tien.”

Vaelluksen jatkuttua Turkuun samankaltainen harras tunnelma jatkui. Kirkko oli sielläkin kaunistettu ruusulaittein ja kynttilöin. Reliikit otettiin vastaan juhlallisella kulkueella gregoriaanisen laulun saattamina. Rukoukseen ja kunnioitukseen osallistuivat niin birgittalaissisaret kuin runsas joukko maallikoita aina iltamessuun ja sen jälkeiseen lähtöön asti.

Pyhiinvaelluksen huipentuma oli piispa Teemu Sipon SCJ viettämä päämessu ja saarna katedraalissa sekä sen jälkeen rukoiltu pyhän Jeesus-lapsen Teresan litania. Kolmikielinen pyhiinvaelluskirjanen sekä rukouskortit englanniksi, suomeksi ja ruotsiksi hupenivat ja vaivoin riittivät halukkaille muistoksi perehtyä ja jatkaa ”pienellä tiellä” pyhäksi.

Aivan erityinen merkitys oli viimeisellä pysähdyspaikalla Espoon karmeliittaluostarissa, jossa yön viettäneet Teresa, Louis ja Zélie olivat oman hengellisen karmeliittaperheensä luona kotonaan ehkä luontevammin kuin missään muualla. Maanantain aamumessuun oli kokoontunut vielä kirkko täyteen aina Virosta asti. Ekumeenisia vieraitakin kävi reliikkejä kunnioittamassa ja saattelemassa jatkoon muihin Pohjoismaihin.

Veli Gabriel Salmela OP